Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

32

JOI, 6 AUGUST 1970, ANUL IV

150

Sînt sigur că voi deveni și eu asemenea voinicilor din juru-mi! Am de gînd să folosesc «cheia sănătății perfecte», pe care o veți găsi și voi în acest [illegible]

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ «EDUCAȚIA COPILULUI ÎN FAȚA PROGRESULUI ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII CONTEMPORANE»

COMUNICAT

În zilele de 20-27 iulie 1970, s-au desfășurat, la București, lucrările Conferinței internaționale **«Educația copilului în fața progresului științei și tehnicii contemporane»,** inițiată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor din R.S. România, cu sprijinul C.I.M.E.A. (Comitetului Internațional al Mișcărilor de Copii și Adolescenți) și al C.I.C. (Comitetul Internațional de Coordonare pentru inițierea în știință și dezvoltarea activităților științifice extrașcolare).

La lucrările conferinței au participat delegați ai 28 organizații de copii din următoarele țări: Argentina, Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, Cuba, Finlanda, Franța, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Iran, R.S.F. Iugoslavia, R.P. Mongolă, Norvegia, R.P. Polonă, R.A.U., Republica Socialistă România, Suedia, Tunis, R.P. Ungară, U.R.S.S. Au luat parte, de asemenea, reprezentanți ai următoarelor organizații internaționale: UNESCO, F.M.T.D., C.I.M.E.A., C.I.C., Federația Internațională a Comunităților de Copii, Comitetul European al Scoutismului Masculin, I.P.A. (Asociația Internațională a Terenurilor de Joc), Uniunea Internațională pentru Protecția Naturii și a Resurselor sale. Printre participanți s-au numărat personalități de renume, oameni de știință, pedagogi, psihologi, sociologi etc.

Cu prilejul lucrărilor conferinței, delegații au luat parte la vernisajul expoziției internaționale «Minitehnicus '70», au vizitat tabăra de aero și rachetomodele de la Telega,cea de radioamatori de la Timișul de Sus și cea de carturi de la Brașov, au vizionat un spectacol artistic prezentat de formații ale pionierilor din diferite județe ale României.

Desfășurată în cadrul Anului Internațional al Educatiei inițiat de UNESCO, conferința a dezbătut probleme legate de experiența obținută de diferite țări ale lumii în domeniul conceperii, elaborării și înfăptuirii practice a programelor de educație tehnico-științifică a tinerei generații, a realizat un rodnic schimb de experiență în acest domeniu.

În timpul conferinței s-a relevat că dezvoltarea rapidă a științei și tehnicii, care influențează în mare măsură progresul omenirii precum și procesul complex al educației, impune participarea permanentă a întregii societăți la activitatea instructiv-educativă și la realizarea educației extrașcolare.

S-a evidențiat, de asemenea, că în epoca noastră de mari cuceriri ale progresului social, de strălucite rezultate ale științei și tehnicii, de mărețe realizări ale spiritului uman, în fața copiilor de azi — cetățeni productivi ai anului 2000 — se deschid perspective deosebite. Mulți participanți au subliniat că în țările socialiste progresul social se împletește în mod armonios cu cel economic și științific, ceea ce creează conditii favorabile pentru dezvoltarea tinerei generații.

În același timp, s-a subliniat că pe globul pămîntesc milioane de copii trăiesc încă în condiții foarte grele de foamete, subnutriție, în regimuri de exploatare, neavînd acces la bunurile culturii, științei și tehnicii.

(Continuare în pag. 13)

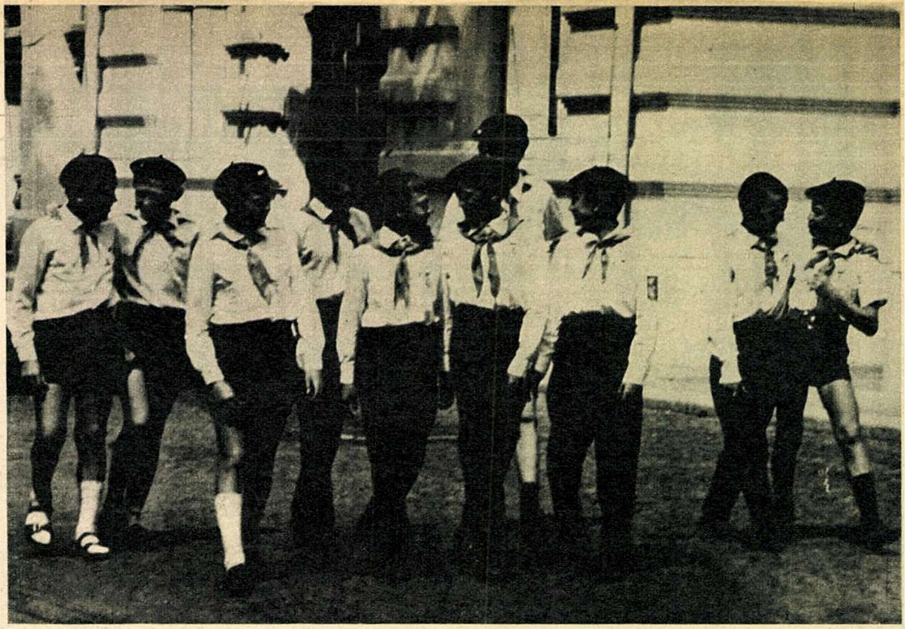

Zece cutezători

Zece dintre copiii-eroi ai acelor zile cînd furia apelor a încercat să întunece bucuria vremurilor pe care le trăim, au primit din partea CIMEA-ului (Comitetul internațional al mișcărilor de copii și adolescenți) diplome de onoare. Festivitatea a avut loc în ziua de 28 iulie 1970, la Consiliul Național al Organizației Pionierilor din România. Să ne reamintim faptele lor.

Ion Domșa — de la Școala generală din Teiuș — în timp ce lucra la diguri, l-a salvat de la înec pe un coleg al său. **Ion Cîndrea** — de la Liceul nr. 2 din Tîrnăveni — i-a transportat pe un dîmb pe cei aflați într-o casă asediată de ape. **Eromin Pascu** — de la Școala generală nr. 2, Sighișoara — s-a luptat cu furia valurilor și a scăpat de la înec mai mulți copii și un bătrîn. **Mihai Rusu, Vasile Rusu** și **Augustin Sătmar** — de la Școala generală nr. 2, Dej — au navigat cu bărcile și au salvat mai mulți copii și bunuri ale cetățenilor. **Daniel Munteanu** — de la Școala generală nr. 3 din Alba Iulia — urcat pe acoperiș, a îndrumat elicopterul spre a-i lua pe doi bătrîni dintr-o casă inundată. **Gheorghe Bone, Tișe Gheorghe** și **Octavian Vasile** — de la Școala generală nr. 9, Satu Mare — au încărcat cu hrană și apă elicopterele.

Președintele CIMEA-ului, Rene Vincent, le-a înmînat personal diplomele spunînd, între altele: **«Vă transmit felicitările și solidaritatea copiilor din toată lumea pentru curajul, pentru calitățile umane și pentru rezultatele minunatei educații pe care a-ți primit-o și de care ați făcut dovadă în cumplitele zile ale inundațiilor».**

În timp ce pregăteam numărul de față, poștașul ne-a adus următoarea scrisoare:

«NUMĂRUL 150»

De aproape trei ani, ne întîlnim în fiecare săptămînă cu revista «Cutezătorii». În curînd va apărea nr. 150! Timp de 150 de săptămîni, am fost nerăbdător (și nu numai eu!) să cumpăr revista copiilor «mari» și «mici». De-a lungul a 150 de numere, am citit cu viu interes reportajele publicate în revistă, anchetele, interviurile și, desigur, romanele de aventuri. Am observat mereu munca prin care se încerca (și de fiecare dată se reușea) înfrumusețarea unui număr față de celălalt (de aceea sper ca numărul 150 să fie mai frumos decît celelalte!)

Se cade să-i felicităm pe toți cei care contribuie la apariția «Cutezătorilor».

La mulți ani, revistă dragă!

CONSTANTIN E. RUSU
Ploiești, str. 23 August nr. 293

Nota redacției. **Îi mulțumim cititorului ploieștean și-i mărturisim că noi n-am fost prea atenți la cronologia revistei, ci la redactarea ei. De aceea, nr. 150 nu este «special», ci un număr obișnuit, și poate că e mai bine așa. Dacă însă voi veți aprecia că el conține,totuși, ceva nou, ne vom bucura foarte mult!**

PREMIILE CONCURSULUI „MINITEHNICUS“, EDIȚIA 1970

(urmare din numărul trecut)

MENȚIUNILE «RACHETEI CUTEZĂTORILOR» au fost acordate următorilor: **Geck Ernest, Liviu David, Szica Ioan,** Școala generală nr. 7, Arad **«APARATE DE COPIAT CU TEMPORIZATOR»; Ion Pitur, Aurel Protopopescu,** Casa Pionierilor din Slatina **«MACARA ELECTRICĂ»; Ion Francea,** Liceul nr. 3, Reșița **«METRONOM ELECTRONIC»; Livia Barbu, Daniela Purice, Eugen Deutsch,** Casa pionierilor din Hunedoara **«AUTOMATIC L.V. I»; Nicolae Belici,** Casa pionierilor din Tulcea **«ALIMENTATOR CU TENSIUNE REGLABILĂ»: Constantin Bărbulescu, Samuel Iris,** Casa pionierilor din Alexandria **«VOLTMETRU ELECTRONIC CU INDICATOARE OPTICE»; Szilagy Jozsef,** Școala generală Ciuman-Harghita **«APARAT DE INSTRUIRE»; Ovidiu Lateș,** Casa pionierilor din Reghin **«TRAFORAJ CU PEDALE»; Gabriel Badasa,** Casa pionierilor din Craiova **«VELIER»; Romeo Richard, Anișoara Bujor, Cornel**

(Continuare în pag. 13)

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

La Pitești a fost inaugurată prima pistă de carting din țară. **Construită după un proiect al arhitectului Gheorghe Marinescu, cu ajutorul material acordat de Consiliul popular al municipiului și de mai multe unități industriale din oraș, cartodromul răspunde tuturor exigențelor. N-a fost neglijat nici chiar... decorul, apreciindu-se că parcul Argeș este cel mai potrivit pentru instalarea acestei piste.**

Pînă acum au avut cuvîntul constructorii. De acum încolo îl vor avea pionierii-piloți de carturi!

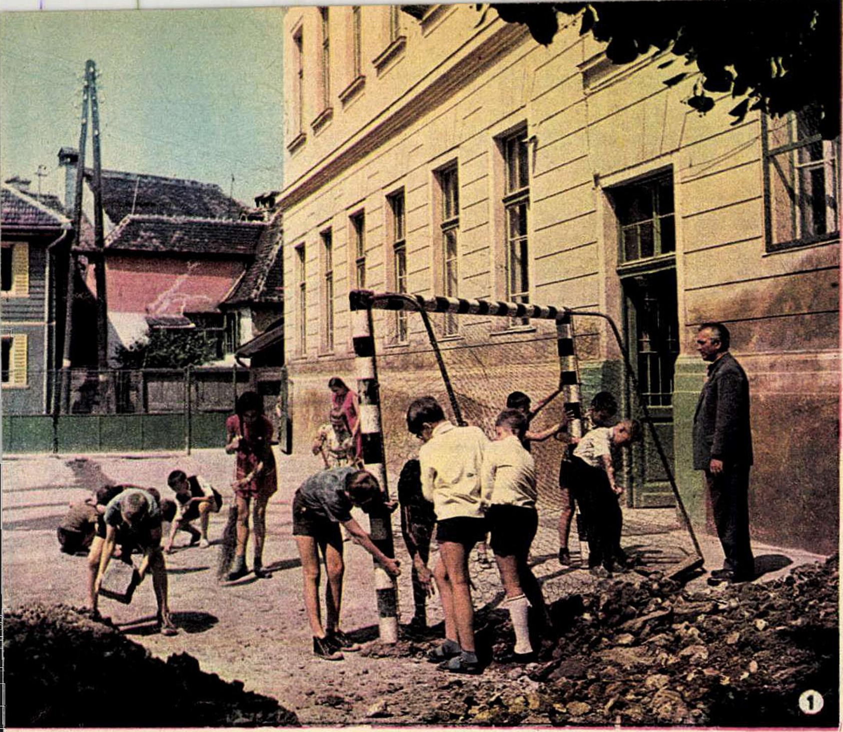
①

②

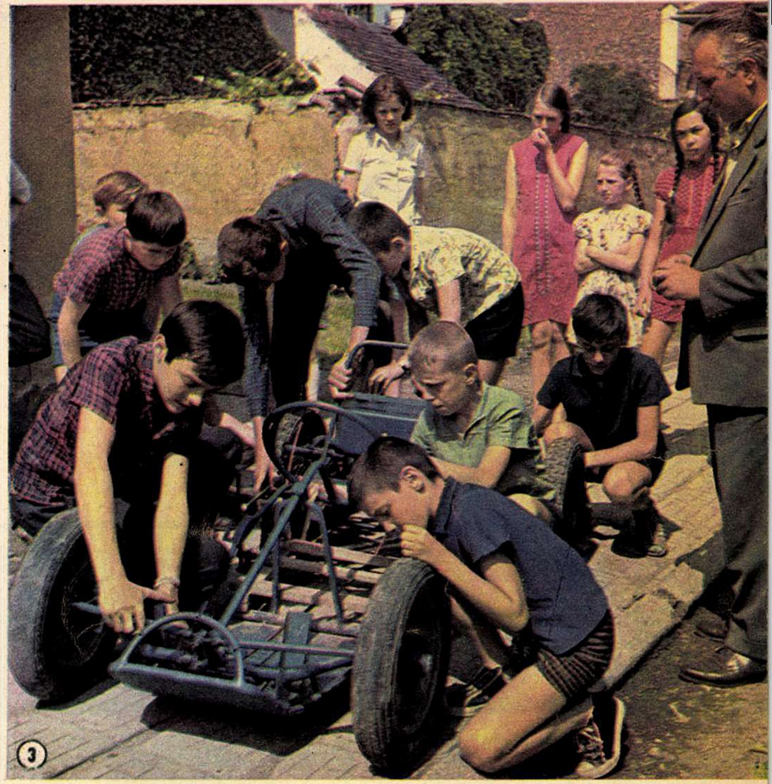
③

Florile SIGHIȘOAREI

Au trecut mai bine de două luni de cînd apele învolburate ale Tîrnavei au năvălit în orașul Sighișoara, distrugînd în furia lor edificii publice, case de locuit, grădini, parcuri.

E greu să uiți, evident, peisajul acelor zile. Dar vizitatorul care poposește astăzi la Sighișoara va întîlni un oraș în care grădinile și parcurile au înflorit din nou, un oraș în care oamenii, în zile și nopți de muncă neobosită au căutat să înlăture toate urmele lăsate pe aceste locuri de ape.

Alături de părinți și frații mai mari, copiii au dat ajutor peste tot acolo unde era nevoie. **Natalia Filip, Ema Weber, Marius Morăreanu, Dorin Gheorghiță, Claudiu Popescu, Sorin Rațiu, Dorin Kiș, Wiliam Weber, Alexandru Ursu** — sînt doar cîțiva dintre ei.

Iată-i lucrînd pe terenul de sport al Școlii generale nr. 3 de care au atîta nevoie acum, în vacanță (foto 1). Iată-i și la Casa pionierilor (foto 2), locul în care își petrec mare parte din timpul liber.

Acest cart, la care copiii se antrenează acum, a stat zile și nopți sub apele Tîrnavei. După multe ore de muncă, copiii au reușit să-l facă să funcționeze din nou, iar acum iată-i pregătindu-se pentru marele concurs de carturi de la Brașov (foto 3).

Urmele calamităților dispar văzînd cu ochii (foto 4).

Foto-text: Gh. CUCU

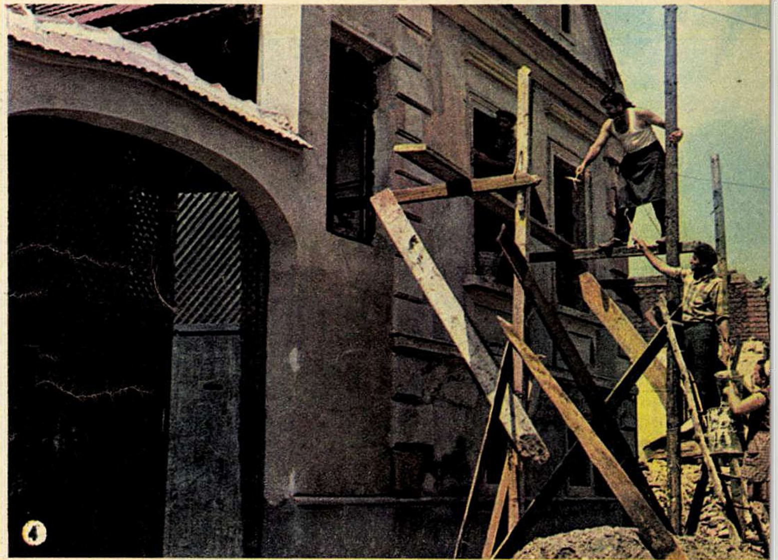
④

VERIFICAȚI-VĂ SINGURI! CORECTAȚI-VĂ SINGURI!
Vă prezentăm astăzi patru fișe — alcătuite de către specialiști — pentru cititorii noștri.
La ce servesc ele? La dobîndirea «cheii sănătății perfecte»!
Confruntîndu-și datele și performanțele personale cu cele din fișă, **fiecare cititor sau cititoare va putea știi** în ce măsură dezvoltarea sa fizică este mulțumitoare. **Și nu numai atît.**
Tot aceste fișe vă vor ajuta să vă îmbunătățiți rezultatele,
mai ales dacă veți ține seama de sfaturile antrenorilor și profesorilor de sport
publicate mai jos. Și acum, start!

Cheia

FIȘĂ - BĂIEȚI (10-12) ani)

Dezvoltare normală	10 ani	11 ani	12 ani
Înălțime (cm)	128—140	132—145	136—150
Greutate (kg)	24,5—33,5	26,5—36,5	28,8—38,8
Perimetru toracic (cm)	59,5—67,3	61,3—69,3	63,1—71,7

PROBE-TEST		PUNCTE NORMĂ	PUNCTE REALIZATE DE VOI
Gimnastica de înviorare	*10 minute*	*20*	
Alergare 60 m plat	*10, 7 sec.*	*5*	
Săritura în înălțime	*1,05 m*	*5*	
Săritura în lungime	*3,30 m*	*5*	
Aruncarea unei greutăți de 4 kg.	*4,30 m*	*5*	
Tragerea în brațe din atîrnat	*4 ori*	*10*	
Fotbal (10 lovituri de la 11 metri cu portar de aceeași vîrstă)	*4 goluri*	*5*	
Înot (străbaterea unei distanțe de 25 m)	*f. timp*	*10*	
Mersul pe bicicletă (patine cu rotile)		*5*	
O drumeție de minimum 5 km într-un interval de 30 zile		*10*	
			Total

FIȘĂ - BĂIEȚI (13-14 ani)

Dezvoltare normală	13 ani	14 ani
Înălțime (cm)	140,4—156,8	146,9—164,9
Greutate (kg)	31,5— 44,7	35,8— 51,8
Perimetru toracic (cm)	65,1— 74,7	68,1— 79,3

PROBE-TEST		PUNCTE NORMĂ	PUNCTE REALIZATE DE VOI
Gimnastica de înviorare	*10 minute*	*20*	
Alergare 80 m plat	*12, 9 sec.*	*5*	
Săritură în înălțime	*1,15 m*	*5*	
Săritură în lungime	*3,60 m*	*5*	
Aruncarea greutății (5 kg.)	*6,60 m*	*5*	
Tragerea în brațe	*6 ori*	*10*	
Fotbal (10 lov. de la 11 m, cu portar de aceeași vîrstă)	*6 goluri*	*5*	
Înot (străbaterea a 50m)	*f. timp*	*10*	
Mersul pe bicicletă + repararea unui defect de cauciuc		*5*	
O drumeție la 30 de zile cu orientarea după hartă		*10*	
			Total

CE ÎNSEAMNĂ UN TOTAL DE:

80 pct. UN ATLET ÎN DEVENIRE. Acordă aceeași atenție sportului și educației fizice, deci pregătește-te cu aceeași seriozitate. Desigur că te poți și autodepăși. Îți urăm succes!

65 pct. EȘTI PE UN DRUM BUN. Mobilizează-t voința, dublează eforturile ca să ajung PRAGUL unei dezvoltări fizice normale Țelul e doar la cîtiva pași de tine. Curaj

Lector univ. FLORIN MORARU, șeful comisiei Sport-Turism a C.N.O.P.

Obișnuiți-vă să vă începeți ziua de muncă și joacă prin practicarea cîtorva exerciții fizice, organizate sub forma denumită «gimnastica de înviorare». Pentru a vă mobiliza toate resursele organismului, încă din primele momente ale deșteptării, vă propunem să încercați și să perseverați în a executa cîteva mișcări zilnice, pe o durată de 5 pînă la 10 minute respectînd următoarele cerințe:

— să aveți o bună stare de sănătate;

— să deschideți larg ferestrele camerei în care ați dormit și să vă dezbrăcați de pijama;

— să executați exercițiile recomandate fără să blocați respirația, fără să vă contractați inutil, fără eforturi prea mari și foarte relaxat;

— după terminarea exercițiilor respective, să vă spălați bine cu apă rece și să vă ștergeți puternic cu un prosop mai aspru.

Prof. VASILE DUMITRESCU, antrenor al lotului republican de atletism

A alerga repede nu înseamnă a alerga în forță. Se aleargă relaxat, stăpînindu-ne mușchii, controlîndu-ne mișcările, întreaga energie fiind pusă în atingerea scopului. Principalul este să duci genunchii în față, ca și cum ai avea de lovit o minge. Mișcarea genunchilor să nu fie nici prea razantă, nici prea verticală. În viteză hotărîtoare este frecvența, deci să ai un pas cu spor în înaintare. Deși alergi cu picioarele, să nu uiți de rolul brațelor. Se aleargă cu tot corpul, așa că folosește brațele pentru o înaintare rapidă. Toate mișcările sînt făcute spre înainte și nu lateral.

Prof. IOAN SÖTER, antrenor emerit

Începe cu litera A. Descoperă-ți piciorul de bătaie. Fă pășirea stachetei, așa-numita «foarfecă simplă» din ambele părți. Dacă sări din dreapta bați cu piciorul stîng, în caz contrar dreptul atinge pămîntul. Fiecare om are un PICIOR ÎNDEMÎNATIC și un PICIOR PUTERNIC dar STÎNGACI! Singur, supunîndu-te la diferite probe îți dai seama care dintre picioare este «mai priceput». Apoi, respectați un mare adevăr: săriți în înălțime! Desprinderea o faceți SPRE VERTICALĂ și nu în unghi ascuțit. Încadrați-vă mișcările într-o tehnică fie ROSTOGOLIRE VENTRALĂ, fie FLOP. Ultima cere neapărat amenajare specială: un strat de burete. Dacă vreți să săriți mai mult folosiți o coardă de sărit. **În prima zi exersați un minut, apoi adăugați zilnic încă un minut... Foarte folositoare sînt exercițiile de mobilitate pentru piciorul de avîntare, care însă nu trebuie forțat.**

Prof. OCTAVIAN ENESCU — Școala sportivă «Energia».

Săritura în lungime este condiționată de o alergare rapidă și corectă. Deci, începeți cu alergări corecte pe 25—30 metri. Pentru o bună desprindere de sol exersați «pasul ștrengarului»; întreceți-vă cine atinge prin săritură o cracă mai înaltă.

Cum se ia elanul? Se pleacă ușor cu pașii lungi și accelerați progresiv ca viteza maximă să fie în apropierea pragului. Și cînd vă pregătiți și cînd vă întreceți, elanul trebuie să fie uniform, nu mai rapid, nu mai lent. El nu măsoară decît 15 pași. După bătaie, în aer, zborul are trei timpi: 1 desprinderea, 2 așteptarea și 3 ghemuirea. Nu greșiți, nu vă pripiți. La timpul doi unii se ghemuiesc, aducînd picioarele alăturea ori acest lucru se face de abia în timpul trei, înainte de aterizare. **Greșind astfel, nu executați corect nici împingerea corpului înainte, fapt care duce la o săritură slabă, sub posibilități.**

NICOLAE TACORIAN, antrenor de atletism la «Steaua»

Aruncarea greutății se poate realiza începînd cu obiecte ușoare: o minge de oină, minge medicinală sau chiar minge-praștie (o minge medicinală legată de un capăt). Se aruncă din diferite poziții, apoi se trece la exersarea cu greutatea propriu-zisă. Se împinge

unei sănătăți perfecte

FIȘĂ - FETE (10-12 ani)

Dezvoltare normală	10 ani	11 ani	12 ani
Înălțime (cm)	127—140	131,8—146,4	137,7—152,5
Greutate (kg)	23,8—33,8	26,1—38,3	29,4—42,8
Perimetru toracic (cm)	57,6—68,6	59,7—70,1	62,5—73,5

PROBE-TEST		PUNCTE NORMĂ	PUNCTE REALIZATE DE VOI
Gimnastica de înviorare	*10 minute*	*20*	
Alergare 60 m plat	*11, 5 sec.*	*5*	
Săritura în înălțime	*0,80 m*	*5*	
Săritura în lungime	*2,80 m*	*5*	
Aruncarea mingii de oină	*16 m*	*5*	
Tragerea în brațe	*2 ori*	*10*	
Handbal (8 lov. de la 7 m, cu portar de aceeași vîrstă)	*2 goluri*	*5*	
Înot (străbaterea a 25 m.)	*f. timp*	*10*	
Mersul de bicicletă (patine cu rotile)		*5*	
O drumeție de minimum 5 km la 30 de zile		*10*	
			Total

FIȘĂ - FETE (13-14 ani)

Dezvoltare normală	13 ani	14 ani
Înălțime (cm.)	143,2—157,8	148,5—161,5
Greutate (kg.)	33,5— 48,1	38,3— 52,5
Perimetru toracic (cm.)	65,8— 77	69,3— 79,9

PROBE-TEST		PUNCTE NORMĂ	PUNCTE REALIZATE DE VOI
Gimnastica de înviorare	*10 minute*	*20*	
Alergare 80 m plat	*14, 9 sec.*	*5*	
Săritura în înălțime	*1,00 m*	*5*	
Săritura în lungime	*3,20 m*	*5*	
Aruncarea greutății (4 kg.)	*4,00 m*	*5*	
Tragerea în brațe	*3 ori*	*10*	
Handbal (10 lov. de la 7 m cu portar de aceeași vîrstă)	*3 goluri*	*5*	
Înot (străbaterea a 50 m.)	*f. timp*	*10*	
Mersul pe bicicletă (patine cu rotile)		*5*	
O drumeție de minim 10 km la 30 de zile cu pregătirea unei mese.		*10*	
			Total

50 pct. **ÎNCEPUTUL E FĂCUT. Dar e prea puțin. Un copil de vîrsta ta poate mult mai mult. De ce să rămîi în urmă? Începînd de mîine, ba chiar de azi, treci la lucru! Și, mai ales, nu dezarma lesne!**

40 pct. **UN SEMNAL DE ALARMĂ! Dezvoltarea ta fizică generală a rămas cu mult în urmă. Trezește-te din toropeală, citește cu atenție sporită recomandările specialiștilor. Revezi zilnic normele, lucrezi, ești perseverent? NIMIC NU-I PIERDUT!**

din mers, de pe loc, trecîndu-se treptat la însușirea elanului de aruncare. Sînt împotriva întrecerilor de aruncare cînd diferențele de vîrstă sînt mari Chiar un an în plus aduce un handicap greu de recuperat, handicap care descurajează. Nu uitați că aruncătorul trebuie să aibă picioare puternice, deci exerciții: genuflexiuni, haltera pe spate, ridicări pe vîrfuri...

LAZAR BAROGA, fost campion național la haltere, secretar general al F.R.H.

Vreți să cîștigați centimetri la sărituri în înălțime? Executați ridicări în brațe. Dacă nu reușiți numărul indicat în fișă, începeți cu exerciții de biceps, lucrînd cu gantere (vezi cursul de culturism de la televizor) în 5—6 reprize a cîte 6—12 mișcări. Apoi, treceți la traseul la bară cu ajutor. Se efectuează 6—12 trageri, ajutorul fiind doar... parțial. Urcatul pe frînghie, numai cu ajutorul brațelor, este de mare ajutor. Dacă aveți inele la dispoziție, executați ridicări tot cu ajutor, dar lăsatul îl faceți singur, opunînd rezistență. În sfîrșit, flotările la sol (3 × 5 reprize) vă pregătesc pentru scopul final... trecerea baremului de ridicări în brațe și respectiv — prin răbdare și perseverență — la cîștigarea unor centimetri pe verticală.

ALȘO BALAȘ, secretar general al Federației române de ciclism

La început, învățarea se face cu sprijin. Ținuta pe bicicletă relaxată, privirea înainte, întreg echilibrul pe brațe, respectiv pe ghidon și pe șezutul bicicletei. Cel care îl sprijină, din cînd în cînd — fără ca novicele să observe acest lucru — îi dă drumul, ținînd însă brațul la îndemînă. Se recomandă locuri necirculate (dacă e posibil curți interioare, drumuri laterale, de pămînt bine bătătorit, fundături etc.) unde terenul să fie plat, drept ca-n palmă. Pînă nu se cunosc regulile de circulație, evităm locurile aglomerate. Amintesc că mersul pe bicicletă este unul din cele mai simple exerciții, care necesită foarte puțin timp pentru însușire.

IOAN KUNST-GHERMANESCU, antrenor emerit

Toți cei care au adus gloria țării noastre în handbal au început la fel ca voi. S-au jucat cu o minge de tenis, cu una de cauciuc, apoi au întîlnit adevărata minge de handbal. Deci, așezați-vă la 7 m depărtare de poartă, pe care o puteți desena pe un gard, sau folosind doi stîlpi, copaci etc. În poartă ia loc o fată tot de vîrsta voastră. Fetița care aruncă cu mîna dreaptă va avea piciorul stîng în față. Mingea este ținută cu două mîini în dreptul pieptului, apoi este dusă deasupra umărului drept de unde va fi aruncată puternic cu o mînă spre unul din colțurile porții. Dacă la început aruncarea nu este suficient de puternică nu vă descurajați. Exersați cu mingea de oină, efectuați tracțiuni în brațe. Cu răbdare veți constata progresul în trasul la poarta de handbal.

Prof. MIRCEA STĂNCULESCU

Inainte de plecarea în drumeție echipamentul trebuie să întrunească următoarele condiții: să fie ușor de dus, să fie comod de purtat, să fie călduros (în special la excursiile montane).

Din rucsacul turistului nu trebuie să lipsească: pulovăr, hanorac sau pelerină de ploaie, cămașă de bumbac cu mînecă lungă, ciorapi de lînă, bocanci sau ghete de baschet, lanternă, busolă, spirtiera, o mică trusă medicinală, un carnet de notițe și de asemenea o hartă a traseului pe care îl vor străbate. Lucrurile trebuie să fie așezate în rucsac de așa manieră încît el să fie bine echilibrat. Pe fundul rucsacului se așază lucrurile grele, iar cele dure în partea rucsacului care nu ia contact cu spatele. O grijă deosebită trebuie să acordăm unor scurte perioade de odihnă.

SCARA SUCCESELOR VOASTRE	Pct.
Numărul de puncte la apariția revistei	
Peste o săptămînă	
Peste două săptămîni	
Peste trei săptămîni	
Peste o lună	
Peste cinci săptămîni	
Peste o lună și jumătate	
Peste trei luni	

◀ ***Decupați aceste pagini, fixați-le pe un perete și urmăriți-vă singuri rezultatele obținute, notîndu-le la «Scara succeselor»!***

Pagini realizate de
TIBERIU BAN

VACANȚELE UNUI TÎNĂR LINIȘTIT

6

Rezumatul capitolului precedent: **După degajarea intrării în peșteră, expediționarii recurg la un șiretlic, reușind să-i facă prizonieri pe cei patru bandiți. În scurta încăierare care are loc, Codruț este rănit. Două fete sînt trimise să ceară ajutoare din sat. Brusc însă situația se inversează. Un alt bandit, șeful celorlalți, apare cu cele două fete excortate și-i somează pe expediționari să arunce arcurile și să-i dezlege pe prizonieri. Neavînd încotro, «Arcașii lui Decebal» se supun.**

Scenariu: **CONSTANTIN DIACONU** Desene: **PUIU MANU**

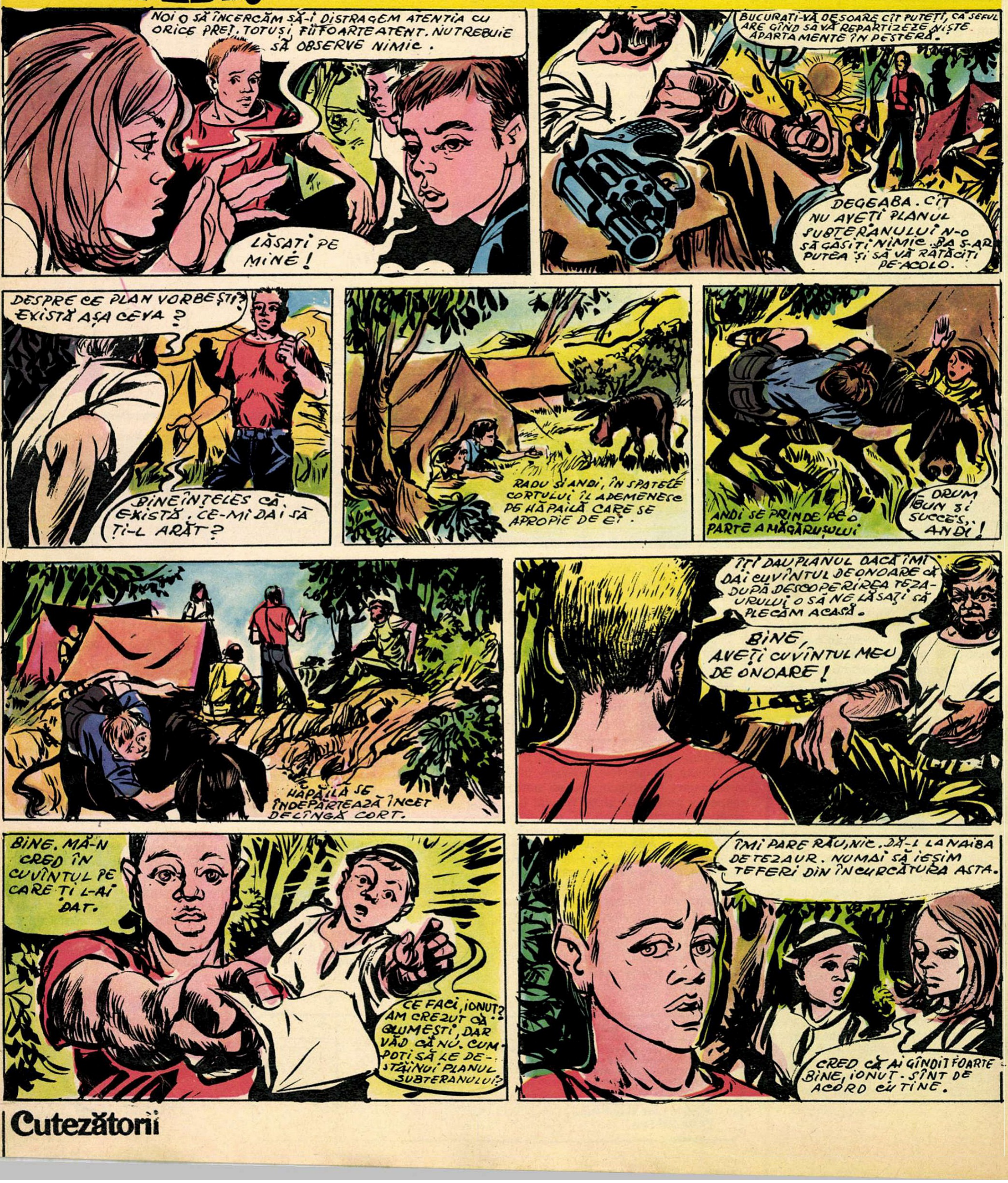
NOI O SĂ ÎNCERCĂM SĂ-I DISTRAGEM ATENȚIA CU ORICE PREȚ. TOTUȘI, FII FOARTE ATENT. NU TREBUIE SĂ OBSERVE NIMIC.
LĂSAȚI PE MINE!
BUCURAȚI-VĂ DE SOARE CÎT PUTEȚI, CĂ ȘEFUL ARE GÎND SĂ VĂ REPARTIZEZE NIȘTE APARTAMENTE ÎN PEȘTERĂ.
DEGEABA. CÎT NU AVEȚI PLANUL SUBTERANULUI N-O SĂ GĂSIȚI NIMIC. BA S-AR PUTEA ȘI SĂ VĂ RĂTĂCIȚI PE-ACOLO.
DESPRE CE PLAN VORBEȘTI? EXISTĂ AȘA CEVA?
BINEÎNȚELES CĂ EXISTĂ. CE-MI DAI SĂ ȚI-L ARĂT?
RADU ȘI ANDI, ÎN SPATELE CORTULUI, ÎL ADEMENESC PE HĂPĂILĂ CARE SE APROPIE DE EI.
ANDI SE PRINDE PE O PARTE A MĂGĂRUȘULUI
DRUM BUN ȘI SUCCES, ANDI!
HĂPĂILĂ SE ÎNDEPĂRTEAZĂ ÎNCET DE LÎNGĂ CORT.
ÎȚI DAU PLANUL DACĂ ÎMI DAI CUVÎNTUL DE ONOARE CĂ DUPĂ DESCOPERIREA TEZAURULUI O SĂ NE LĂSAȚI SĂ PLECĂM ACASĂ.
BINE, AVEȚI CUVÎNTUL MEU DE ONOARE!
BINE. MĂ-N CRED ÎN CUVÎNTUL PE CARE ȚI L-AI DAT.
CE FACI, IONUȚ? AM CREZUT CĂ GLUMEȘTI, DAR VĂD CĂ NU. CUM POȚI SĂ LE DESTĂINUI PLANUL SUBTERANULUI?
ÎMI PARE RĂU, NIC. DĂ-I LA NAIBA DE TEZAUR. NUMAI SĂ IEȘIM TEFERI DIN ÎNCURCĂTURA ASTA.
CRED CĂ AI GÎNDIT FOARTE BINE, IONUȚ. SÎNT DE ACORD CU TINE.

(VA URMA)

EXCURSIA

de **MANOLE AUNEANU**

Cum spuneam într-o povestire anterioară, am hotărît să plecăm la Predeal, în excursie. De bani făcusem rost, dar treaba încă nu era simplă, deoarece fiecare dintre noi trebuia să găsească o justificare pentru cei de acasă. Un motiv frumos, un motiv convingător ne-ar fi scos din încurcătură, dar cine să-l scornească? Străduința mea de a inventa cît de cît ceva n-a dus la nici un rezultat, cît despre Tănase II, el era un biet amator de mîna a șaptea. Singurul capabil să ticluiască ceva, era Popanică, în de-alde astea superioritatea lui fiind incontestabilă.

Și într-adevăr, Popanică ne-a fost de mare ajutor. Acum, după trecerea atîtor zile, sînt gata să recunosc deschis că Popanică e un talent înnăscut, are o imaginație colosală. Ascultați: «Băieți, să fim înțeleși, sîmbătă și duminică cercul de turism al școlii face o excursie pe valea Prahovei. Participăm la concursul de orientare turistică!» Tănase II a rămas cu gura căscată. Eu, mai să nu-mi cred urechilor. Ceva mai simplu, mai firesc nici că se putea. Cu un motiv ca ăsta, mergi pînă în pînzele albe, nu dai nimănui de bănuit. Tata, spre exemplu, încîntat de frumoasa inițiativă a cercului nostru fantomă, era cît pe aci să telefoneze profesorului de educație fizică, Holteianu, ca să-l felicite. Noroc că am avut o inspirație de moment și l-am prevenit că nu el este organizatorul excursiei, altfel planul nostru s-ar fi dus de rîpă. Ca să vedeți cît de convingătoare poate fi o minciună sfruntată!

Ne-am dat întîlnire în parcul din fața Palatului C.F.R. Primul am apărut eu, din motive absolut protocolare. Eram — ca să zic așa — conducătorul nedeclarat al expediției. Mă îmbrăcasem cu o canadiană matlasată, de culoare verde, anume aleasă ca să nu fiu văzut în pădurile pe care bănuiam că le vom străbate. În picioare, aveam bascheți ușori, iar în mînă un bastonaș cu mîner-toporișcă, din cele pe care le vînd ardelenii în stațiunile de odihnă. Ținuta mea era obișnuită, în schimb apariția lui Popanică a atras imediat atenția. Împrumutase nu știu de unde o scurtă de piele cu cincisprezece fermoare, peste care se încinsese cu o curea, iar de șold îi spînzura un porthart de dimensiunea unei serviete diplomatice, bine burdușit cu hărți și creioane. Bocancii grei cu ținte îi atîrnau în picioare, la toate astea adăugîndu-se o pălărie vînătorească, decorată cu trei pene de porumbel, plus o pereche de ochelari fumurii care îi acopereau partea de sus a feței. Tănase II nu era nici el mai breaz. Îmbrăcase pantalonii supraelastici ai soră-sei, și culoarea aceea roz i se potrivea ca nuca în perete. Peste cămașă își pusese o jachetă de lînă împodobită cu fel de fel de floricele, chipurile să pară de prin părțile locului, iar pe cap își îndesase o șapcă albă de pînză cu inscripția «Loto-Prono». Fasonul lui Tănase II era însă un binoclu militar, găsit în podul casei, cu care bunicu-său participase la primul război mondial și care poposea acum pe pieptul viteazului nepot.

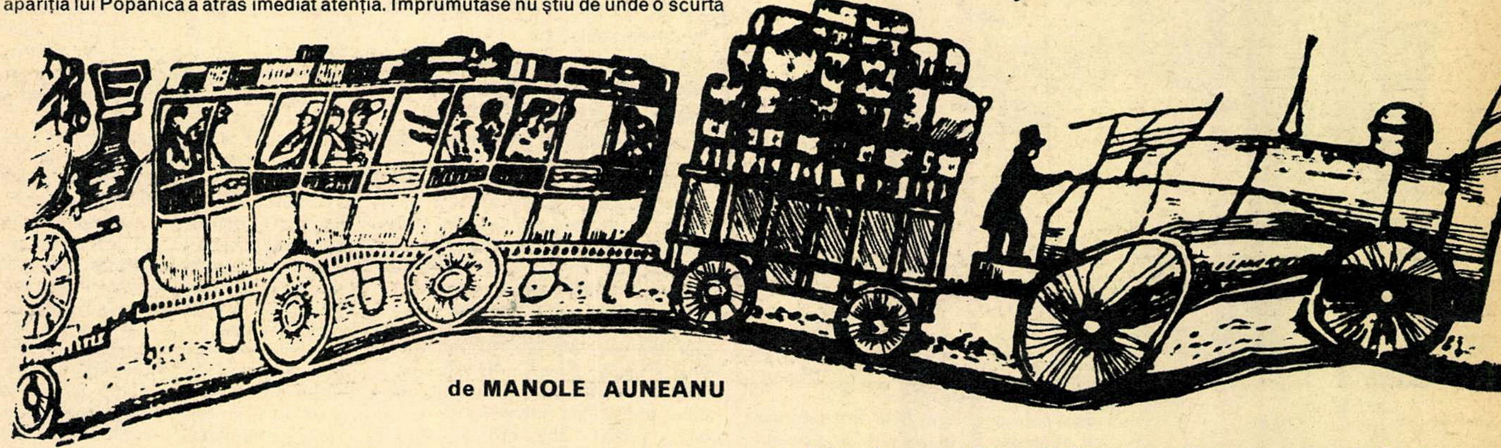

De altfel, peripețiile au început chiar din gară. Trimițîndu-l pe Popanică la casă să ia bilete, funcționara, o femeie în vîrstă și cu un aer cam sever, l-a privit mirată, întrebîndu-l din ce țară este. Prudent, Popanică și-a scos de pe nas ochelarii gigant și a răspuns cît se poate de cuviincios că e bucureștean și că merge în excursie, la Predeal. Dincolo de bară, aștepta Tănase II, grav, plin de importanță, ca un demnitar căruia îi întîrzie bagajele la vamă. O fată din rînd a izbucnit în rîs cînd a dat cu ochii de el, șoptind cuiva de alături: «Vai, ce caraghios e!» Tănase II a întors ofensat capul spre ea. Vă asigur că dacă Mopsul ar fi avut cartușe în priviri, obraznica domnișoară locuia astăzi în rai sau undeva, la etajele inferioare. Cum însă celebrul vîrf de atac nu poseda o astfel de armă ucigătoare, s-a mulțumit să mormăie cîteva vorbe, pe care, din lipsă de spațiu, mă feresc să le reproduc. În sfîrșit, Popanică obține tichetele de călătorie și peste un sfert de ceas consemnăm, nu fără o oarecare strîngere de inimă declanșarea uverturii la marea aventură care ne aștepta. Pînă la Predeal, nimic demn de semnalat, decît poate faptul, că, trenul fiind aglomerat, am călătorit în picioare. Popanică a renunțat pe parcurs la porthart, la ochelari și la pălăria ornamentală cu pene de porumbel, iar Tănase II, surprinzător de sensibil, a continuat să sufere cumplit din cauza pantalonilor săi roz supraelastici.

După vreo trei ceasuri de mers, am ajuns la Predeal. Lume multă acolo, cam cum ar fi duminica după-amiază în Cișmigiu. Asfaltul era umed, plouase probabil înainte de sosirea noastră. Adierea răcoroasă ne mai înviora puțin, redîndu-ne jumătate din buna dispoziție de care aveam nevoie. In parcul din fața poștei se afla un meseriaș ambulant, mobilat cu toate ustensilele pentru poze tip souvenir: aparat de fotografiat (două) , trepied, un urs împăiat rînjind fioros, o mașină cu pedale pentru preșcolari, un costum de cowboy cu pistoale de lemn. Lumea se îmbulzea în jurul lui — mai ales copiii — dar de fotografiat nu prea se fotografia nimeni. Individul țipa în gura mare, își lăuda meșteșugul cu un fel de disperare care te înfricoșa. Cîte un părinte naiv se lăsa totuși înduplecat și își îmboldea odrasla spre mașina rablagită, sau în brațele ursului împăiat. Atunci, fotograful gesticula caraghios, cerea să i se facă loc, așeza victima în zeci de poziții, doar-doar se vor mai înfrupta și alții în minunea lui optică. Cum prevăzusem din primul moment, molima s-a abătut și asupra grupului nostru expediționar. Popanică a fost imortalizat, luptîndu-se vitejește cu ursul împăiat, iar Tănase II, în chip de cowboy, trăgînd rafale asupra unor bandiți invizibili. Cum pentru mine nu rămăsese disponibilă decît mașina de pedale, am preferat — recunosc, fără părere de rău — să renunț la fotosouvenir. În schimb am obținut de la fotograful ambulant o informație deosebit de prețioasă: cum anume putem ajunge la cabanele de pe Clăbucet. Acțiunea noastră începea, deci, sub bune auspicii.

Recuperînd și cealaltă jumătate de optimism, ne retragem într-un colț al părculețului, ca să deliberăm pe îndelete. Tănase II propune să luăm o gustare, întrucît lui pe stomacul gol nu-i vin ideile.

— Nu condiționa mîncarea de inteligență, fiindcă și nouă ne e foame! i-am atras eu atenția, foarte serios.

— Pioneză are dreptate — a intervenit Popanică. Tu, pentru o idee, ai fi în stare să ne lași flămînzi pe amîndoi.

Temerea mea s-a adeverit. Tănase II a înfulecat cît ai clipi o jumătate de pîine, două ouă, un sfert din provizia de șuncă și telemea, plus o pungă întreagă de roșii.

— Hai, dă-ne o idee — s-a rugat Popanică, sperînd să mai salveze ceva din hrana noastră pe două zile.

— Ce idee? s-a mirat Tănase II. Pioneză e cu ideile, tu cu șiretenia. Eu sînt om de acțiune. Spuneți-mi ce trebuie să fac și mă execut. Într-o expediție ca a noastră, fiecare trebuie să aibă sarcini precise. Clar?

Drept care a făcut să dispară și caisele.

— Fără desert e ca și cum nu te-ai sătura! explică el lui Popanică, ce părea realmente îngrozit de dezastru.

— Eu unul sînt gata. Mergem pe Clăbucet? se interesă Tănase II cu un glas din care am înțeles că cel mai mult l-ar fi interesat un somn zdravăn.

— Da, imediat! am grăbit eu plecarea, simțind că entuziasmul nostru se digeră vertiginos fie în stomacul mult prea încăpător al lui Tănase II, fie în spiritul avar al lui Popanică.

Cred că nu parcursesem jumătate din urcușul spre Clăbucet cînd s-a declanșat primul tunet. Telefericul înainta greoi spre creasta muntelui, depărtîndu-ne de pămînt, motiv pentru care Popanică găsi de cuviință să declare că se simte ca unul dintre eroii lui Jules Verne, deși telefericul numai cu un balon nu seamănă. Al doilea tunet bubui și mai amenințător, chiar deasupra noastră.

— O să plouă — declară inteligent Tănase II, mirosind văzduhul ca un cîine de vînătoare în căutarea de prepelițe.

Cîteva minute mai tîrziu, o rafală scurtă ne primi din față, dușmănos, ca și cum am fi călătorit clandestin. Popanică își scoase ochelarii giganți și rămase numai în pălărie, dar cu penele muiate, ca niște coji de banană. Telefericul înainta ca un melc. Am ajuns sus, la cabană, după ce ploaia ne-a făcut ciuciulete. Un cabanier cu mutră de tată vitreg ne-a luat repede în primire, pe un ton care nu anunța nimic bun:

— Unde sînt ai voștri?

— Sîntem în excursie cu școala — a dres-o Popanică.

— Ce școală? N-am văzut pe nimeni!

— Păi ne-am rătăcit. Participăm la concursul de orientare turistică — îl îmbună Munchausen cel mic.

— De unde ați pornit?

— De jos, din gară?

— Și unde trebuie să ajungeți?

— La Pîrîul Rece!

— Atunci mergeți îndărăt pe unde ați venit și luați-o pe șosea, nu umblați pe unde a înțărcat lupul oaia!

La întoarcere, am mai făcut o baie bună, așa că, întorși la gară, propunerea lui Popanică ni s-a părut miraculoasă:

— Mergem acasă băieți?

— Mergem. Dacă am văzut Clăbucetul, ce ne mai pasă?

— Da, conveni și Tănase II. Ținta excursiei noastre a fost atinsă. Recordul de durată nu l-am putut bate din motive obiective.

Peste două zile, îl aud pe Popanică povestind unuia care avea timp să-l asculte:

— Ce chestie, mă, să dăm peste urși în pădurile de pe Clăbucet! Ia uită-te aici ce poză mi-a tras Pioneză..

— Zău, mă?! Și n-ai pățit nimic?

— Cine, eu? Nu mă cunoști!

Enigmele JUDO-ului

- **Artă a supleții, curajului și îndemînării.**
- **«Taisabaki», «ukemi» și «kuzuși» — trei mistere pe care le puteți dezlega.**
- **Forța brută se pleacă în fața inteligenței.**

Apărut din marea pasiune a niponilor (japonezilor) pentru tot ceea ce este util, necesar, frumos și spectaculos, judo, una dintre milenarele modalități de luptă fără armă, se răspîndește tot mai mult. Artă a supleții, curajului și îndemînării, a devenit, datorită ilustrei contribuții a profesorului și marelui om de stat Jigoro Kano, sportul numărul 1 al Japoniei, disciplină care a cucerit tineretul întregii lumi.

Cine nu dorește astăzi să practice judo-ul, să ajungă și chiar să depășească culmile atinse de marele campion, olandezul Anton Gesing, sau cele ale campionilor cu nume greu de pronunțat, marii maeștrii japonezi?...

Dar pentru a atinge aceste idealuri este necesar să pătrunzi secretele antrenamentului în «dojo» (sala de antrenament) unde se predau tainele miraculoaselor și spectaculoaselor mișcări, școala căderilor prin care contactul cu solul, oricît de dur, nu va fi resimțit, a luptei la sol prin care adversarul este imobilizat fără nici o șansă de scăpare. Și, în paralel cu pătrunderea și deslușirea acestor taine care stau la baza principiilor judo-ului, să constați pe nesimțite că organismul se va dezvolta armonios, mișcările vor deveni mai suple, privirea mai ageră, mintea mai rațională, totul pe un fundament al stăpînirii desăvîrșite a propriilor forțe!...

Prin judo, cei firavi vor căpăta încredere în posiblitățile de care dispun, cei impulsivi vor deveni calmi și calculați, iar cei nehotărîți vor căpăta fermitate în acțiunile lor. Intrînd cu emotivitate în sala de antrenament, și pășind în «tatami» (spațiul de luptă), micul dar viitorul «judoka» va avea surpriza de a se numi «tori» cînd va executa temele antrenamentului, și «uke» cînd va fi solicitat să ajute la executarea procedeelor tehnice.

Mai strînsă poate decît în alte sporturi, colaborarea și sprijinul reciproc se instaurează rapid între «tori» și «uke», creînd climatul necesar progresului pentru toți, contribuind la dezvoltarea unor relații de profundă prietenie și stimă reciprocă.

Sport prin excelență individual, unde fiecare «judoka», prin forțele și capacitățile sale trebuie să obțină victoria, judo-ul are în timpul antrenamentului caracteristicile unui sport colectiv în care pentru învătare concură toți participanții. Disciplina se instaurează fără eforturi, salutul tradițional «ritsurei zi zarei» se adresează în egală măsură careului magic, «tatami», prietenilor îmbrăcați în kimonou și profesorului, ori de cîte ori acesta îți recomandă un procedeu, dar și lui «uke», prietenul devotat care te ajută în cunoașterea și pătrunderea tainelor judo-ului.

«Taisabaki», tehnica deplasărilor pe «tatami», este simplă de învățat, dar trecerea superficială prin acest capitol va conduce mai tîrziu la insuccese atunci cînd victoriile ar trebui să încununeze o activitate de ani de zile. Legile deplasărilor pe saltea se vor studia, ca și legile tuturor procedeelor tehnice, cu același prieten «uke», dar și individual, acasă, în fața oglinzii, pentru a-i înțelege toate sensurile nescrise. Si prin aceasta judo-ul dovedește o valoare și mai mare între celelalte activități fizice solicitînd o participare activă și conștientă a micilor «judoka» pentru a pătrunde adînc toate legile mișcării și deplasării, folosirea cu maximum de randament a rolului pîrghiilor, a energiei cinetice, a stabilității centrului de greutate și a multor alte noțiuni asemănătoare.

Judo-ul e și deosebit de frumos, de spectaculos. Deplasarea luptătorului pe saltea are ceva din mișcarea suplă și agilă a unei feline, comoditatea și lenea aparentă a pașilor leului, prudența și acțiunile ascunse ale tigrului, totul pregătind explozia finală a atacului decisiv al leopardului. În paralel cu inițierea în tainele deplasărilor, se învață și acelea ale căderilor prin «ukemi-waza», modalitate care permite unui «judoka» să suporte numeroase și violente căderi fără să le resimtă șocul, dîndu-i posibilitatea să pătrundă viitoarele procedee tehnice într-o relaxare totală. Admirînd și suferind alături de eroii preferați ai multor filme, aplaudăm acțiunile acestora cînd, după o luptă epuizantă, execută o săritură dintr-un tren ori de pe o casă în flăcări și, în urma unei căderi dure, se ridică surîzători și continuă ca și cînd nimic nu s-ar fi petrecut cu ei. Dar pentru a realiza asemenea scene de mare dinamism, protagoniștii se pregătesc și se perfecționează ani de zile în «ukemi», un alt capitol al complicatei lecții care e judo-ul, modalitate care are un rol important în dezvoltarea personalității tuturor, precum și o mare utilitate atît în activitatea sportivă cît și în cea particulară.

«Ukemi» permite începătorului să-și învingă teama de accidentare, să lucreze relaxat, iar mai tîrziu să poată aprofunda modalitățile de dezechilibrare și proiectare a adversarului. În practică, în viața particulară, acest capitol bine însușit contribuie substanțial la eliminarea eventualelor accidentări, căderile învățîndu-se din toate direcțiile, de pe loc și din mișcare, din pozițiile cele mai neobișnuite, pentru a crea posibilitatea orientării în spațiu, orientare pe care o admirăm atunci cînd urmărim rostogolirea unei pisici.

De nenumărate ori am urmărit isprăvile de necrezut ale unor prichindei care, numai prin mișcări agile, înving, fără drept de apel, unul sau mai mulți adversari mult mai mari decît ei. Este o nouă taină a judo-ului — aceea de a acționa atunci cînd adversarul nu mai poate să-și stăpînească propriul echilibru, cînd din acest motiv devine o pradă sigură, nemaifiind capabil să-și folosească forța de care dispune, aceasta întorcîndu-se împotriva sa asemeni unui bumerang. La bazele tehnicii dezechilibrărilor «kuzushi» stau două principii: cel prin care «tori» adaugă forței lui «uke» forța sa, pe baza legii «forței nu-i răspunde cu forță, ci cu abilitate și îndemînare», ceea ce conduce la cel de al doilea principiu, acela de a crea prin acțiuni înșelătoare dezechilibrarea lui «uke».

«Taisabaki», «ukemi» și «kuzuși» sînt principalele procedee care conțin și ascund profund marile enigme ale judo-ului, ele avînd la bază mari adevăruri ale legilor fizicii adaptate creator în urma multor ani de existență a formelor luptei fără armă.

1

2

3

Alături de ele, tehnica și tactica aplicării procedeelor din picioare («naghe-waza») și a celor la sol («ne-waza») au rolul de a-l purta pe micul «judoka») și mai departe pe căile lungi și pline de spectacol și satisfacții ale miraculosului judo.

Zi de zi, practicînd cu perseverență acest sport, ca într-o carte cu înțelepciuni, «judoka» descoperă noi și utile taine ale artei autoeducării corpului și gîndirii: suplețea în mișcare, îndemînarea, viteza de reacție, mobilitatea, memoria.

Recapitulînd calitățile și posibilitățile pe care ni le oferă judo-ul, nu trebuie deci să ne mire de ce a devenit un sport din ce în ce mai îndrăgit de elevi și școlari.

ANTON MURARU,
secretar general al Federației române de judo

COPII, JUDO-UL VĂ AȘTEAPTĂ!

Ați văzut deci că judo-ul e unul din cele mai spectaculoase și mai utile sporturi. Dar, mai mult decît în alte discipline sportive, cei care vor să-l descifreze trebuie să înceapă această trudă de la o vîrstă destul de fragedă.

Între 10 și 14 ani se află cuprinsă perioada cînd voi puteți să învățați mult, fără teamă și fără reținere și aceasta e vîrsta cea mai potrivită pentru a păși în judo. Majoritatea procedeelor dificile și greu de înțeles și executat de către cei mari, sînt însușite și realizate de către voi la acești ani cu o surprinzătoare rapiditate și ușurință.

Apreciind așa cum se cuvine avantajele practicării judo-ului, vă invităm să profitați de calitățile oferite, de vîrsta voastră și să deschideți cu îndrăzneală porțile cluburilor și asociațiilor sportive care vă oferă posibilitatea cunoașterii și practicării acestui sport relativ nou, pentru voi.

ILIE GHEORGHE
antrenor de judo

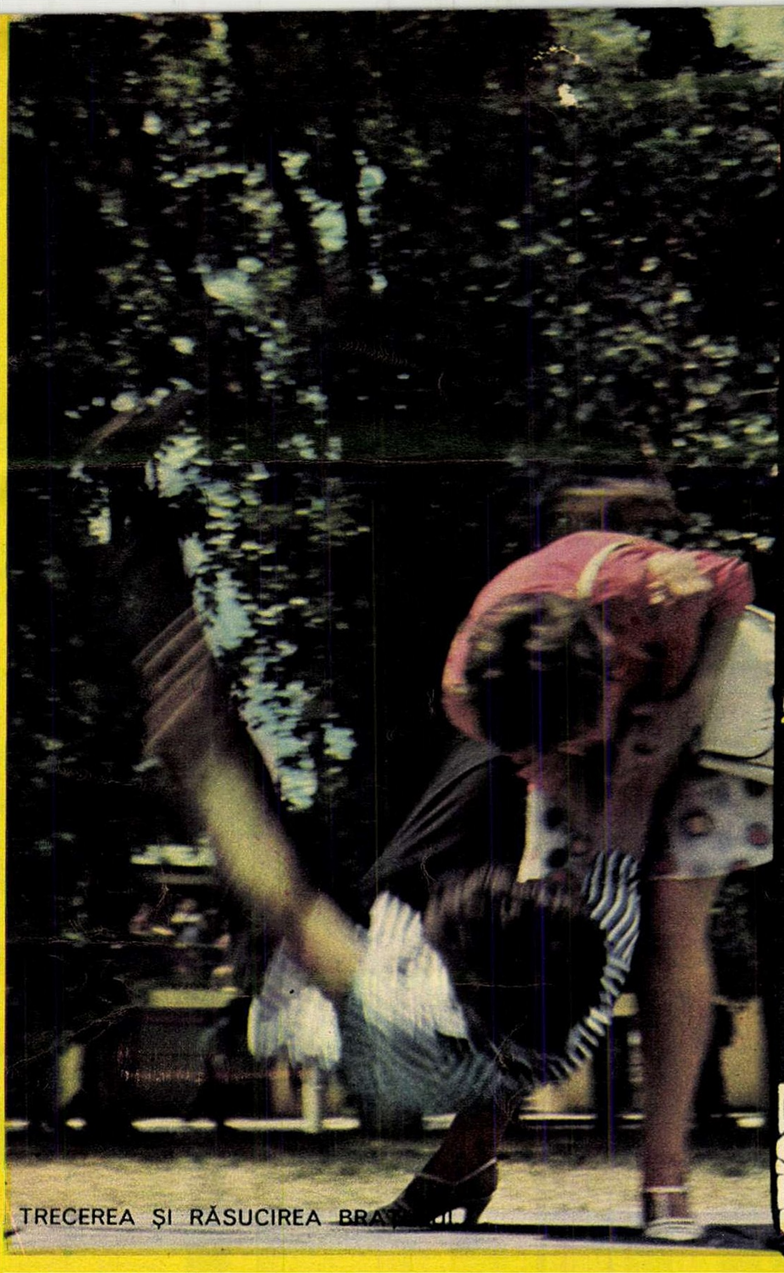

TRECEREA ŞI RĂSUCIREA BRA

ATENȚIUNE

Pentru toți pionierii
și școlarii din municipiul
București

10-14 ANI

care doresc să învețe
și să practice

JUDO-UL

Asociația sportivă

„GLORIA"

primește zilnic înscrieri
la telefonul

176010/INTERIOR/1164

Antrenamentele se desfășoară în sala specială de la Ștrandul Tineretului, după un program săptămînal pe care doritorii îl pot afla la același telefon.

NU SCĂPAȚI acest PRILEJ!

PRIMA COMPETIȚIE REPUBLICANĂ A MICILOR „JUDOKA"

Pionierii și școlarii din secțiile de judo al Casei pionierilor din Timișoara. din asociațiile sportive «Trotușul», (orașul Gheorghe-Gheorghiu Dej), «Dacia» (Orăștie), «Progresul» (Brăila), «Gloria», «I.O.R.», «Rapid», Școlile sportive nr. 1 și 2 (din București) și încă mulți alții au avut marea bucurie să participe, nu de mult, la prima competiție republicană de judo.

A fost o întrecere de neuitat, pentru reușita căreia merită felicitări atît organizatorii — părinții, antrenorii și profesorii — cît, mai ales, cei peste 120 de participanți care, prin evoluția lor, au ridicat în nenumărate rînduri spectatorii în picioare.

M. Tudose, M. Călugăru («I.O.R.») M. Ciuraru («Dacia») A. Șugă (Casa pionierilor-Timișoara), A. Vulgaris («Rapid»), D. Vensag («Trotușul») B. Mălinescu («Gloria») care au între 10—12 ani și repezentanții «veteranilor», cei de 13—14 ani — M. Pascu și O. Oșan («Trotușul»), Șt. Stefănescu («Gloria») și mulți, mulți alții, au fost încununați cu ocazia debutului cu laurii victoriei, urcînd pe podiumul mult visat al campionilor.

Alături de băieți, în acest prim campionat republican de judo au evoluat și fete, distingîndu-se în mod deosebit Aprilia Vizanti («Gloria), Virginica Radu («Rapid») și Mariana Paladiu («Casa pionierilor Timișoara»).

Anul 1971 va da posibilitatea învingătorilor să confirme că succesul nu a fost întîmplător, dar va fi și o revanșă utilă pentru merituoșii învinși.

4

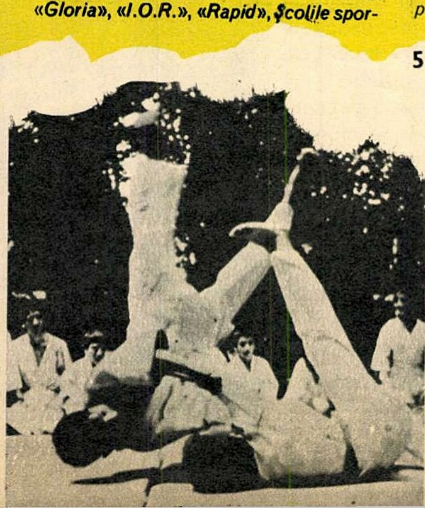

5

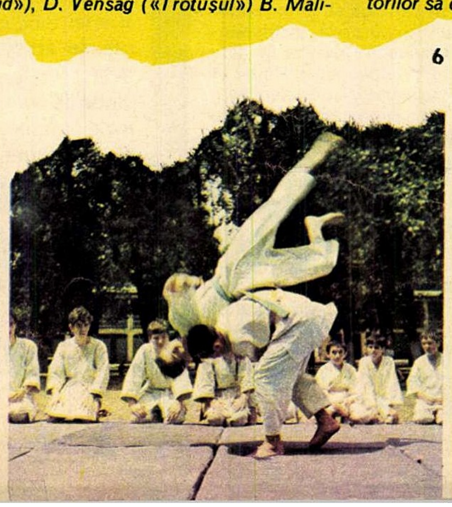

6

1. SEROI-NAGHE-IPPON
2. SUCUI-NAGHE
3. TOMOI-NAGHE
4. UCHI-GOSHI
5. YOKO-OTHOSI
6. SEROI NAGHE-IPPON
7. SEROI-NAGHE-ERI

Aceste reușite și spectaculoase procedee de judo au fost executate special pentru «Cutezătorii» de componenții echipei «Gloria» București — «Presă si Edituri»: Aprilia Vizante, Lorenț Mihai, Marin Constantin, Ștefan Ștefănescu, Ion Octavian, Șerban Codruț și Bogdan Mălinescu.

7

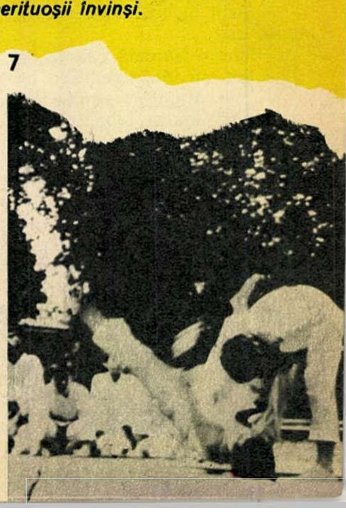

OMAN FOILETON

OPERAȚIUNEA HERCULE”

OVIDIU ZOTTA

SALVATORUL

Alergau de mult, fără să mai țină seama de timp sau de oboseală.

La început, Garoafă întorsese capul de cîteva ori, cu mirare, întrebîndu-și călărețul: Ce se întîmplă? E o treabă cuminte? Așa ne-au învățat pe noi la manej? Tinere domn, posed o experiență îndelungată, am turnat o grămadă de filme dar niciodată n-am gonit în ritmul ăsta mai mult de trei minute!

— Acum e altceva, bătrîne — îi șopti Marius — nu mai alergi ca actor, ci pur și simplu ca un armăsar de rînd, care-și slujește stăpînul într-o misiune anevoioasă! Scăderea asta în grad te deranjează?

Garoafă fornăi, lărgindu-și nările, ca să-și alimenteze din belșug plămînii: Nici vorbă, tinere domn! Rațiunea de a fi a seminției mele tocmai în asta constă: să alergăm drăcește, imboldiți de călcîiele unui om care știe ce vrea! La naiba cu megafoanele care, în timpul filmărilor, încep să urle «Opriți, reluăm!» tocmai atunci cînd ai mai multă poftă de alergat! Ține-te bine, am să galopez exact așa cum mi-au hărăzit în cartea sîngelui nu știu cîte generații de cai!

Blîndul Garoafă galopa dezlănțuit, cu frîul liber. Din cînd în cînd, Marius îi șoptea «Mai repede, foarte bine, insistă!» bătîndu-l ușor cu palma pe grumazul jilav de sudoare. Băiatul nu se simțise niciodată atît de fericit. În ciuda situației neobișnuite și a posibilei primejdii, îi venea tot timpul să rîdă! Știa foarte bine că s-ar putea să iasă cam mototolit din toate întîmplările astea, dar bucuria de a-și simți trupul ușor și puternic îl năucea.

— U-huuu! Hoțilooor, vă ajuuung! urlă el, încîntat. N-o să-mi scăpați!

Deodată îl izbi senzația de liniște. Nimerise într-o vale podită cu pietre rotunde și albe, prin mijlocul căreia pulsa vîna unui pîrîu proaspăt coborît de la munte. La miazăzi, era străjuită de fagi puternici, la miazănoapte începeau pădurea de brad și munții. Un drum îngust, aproape o potecă, urca șerpuind printre bolovani enormi.

— Pe-acolo au luat-o! Încă puțin, Garoafă, încă puțin! se rugă el de calul care, ostenit, cu botul plin de spumă, începuse să se poticnească.

Trecură lesne pîrîul, apa nu-i ajungea lui Garoafă decît pînă la genunchi, și se avîntară pe potecă.

— A! exclamă Marius, ridicîndu-se în șa. Iată-i!

La mai puțin de o sută de metri înaintea lui goneau, la intervale destul de mari trei călăreți, străbătînd o zonă fără vegetație. Primul avea, de-a curmezișul șeii, un pachet dreptunghiular. «Sabia de aur»! **tresări Marius. Nu reuși să-l recunoască decît pe cel mai apropiat dintre ei, umerii aceia voinici și coama căruntă nu puteau aparține decît unui singur om. Era Jaguarul. «V-am văzuuut! Știu cine sînteți!urlă Marius. Stai, Jaguarule! Degeaba fugi!»**

Cei trei traversară luminișul, pierzîndu-se în pădure. Deodată, se auzi un vacarm — tropăituri, huruială ... Trăsura, fără cai, venea nebunește la vale.

— Garoafă! strigă Marius, înspăimîntat, smucind frîul. Întoarce-te! Ne strivește!

Dar Garoafă, epuizat și pe deasupra pus să alerge la vale, abia se mișca. Marius îl lovi nebunește cu latul sabiei, privind în urmă cum trăsura, dîndu-se peste cap, se apropia vertiginos, pierzînd ici o roată, dincolo o portieră.

— Ne face praf drăcovenia! urlă Marius.

Deodată, o mînă energică îl înhăță pe Garoafă de lîngă zăbală și-l trase în spațiul strîmt dintre doi bolovani, exact în clipa cînd trăsura, într-un nor de praf, de pietre și de așchii de lemn trecea pe lîngă ei.

...Marius, care se și văzuse strivit, făcut una cu pămîntul, deschise încetișor ochii. Bolovanii, copacii, grumazul lui Garoafă îi jucau în fața ochilor. Cît despre cel care-i salvase... Privindu-l, Marius avu întîi un sentiment de uluială, căruia însă îi luă locul imediat unul de ciudă și de umilință. Era... Tiberică Adamescu!

— Noroc, bombăni Marius, descălecînd. Peste tot dau de tine! Ce naiba faci aici?

— Mai nimic. Stau, aștept pînă apare cîte un isteț în pericol de a fi făcut una cu pămîntul, și-l salvez! zise Tiberică.

Marius pufni nervos și, smulgînd un mănunchi de iarbă, începu să șteargă grumazul lui Garoafă.

— Și altceva cu ce te mai ocupi? zise el, morocănos. Te asigur că în secolul ăsta, gata, n-o să mai fie pe-aici nici o trăsură care să cadă în capul cuiva!

— Între timp, zise Tiberică, duc o existență splendidă, în aer liber. Am pe cineva în sat, un fel de unchi al cumnatei vărului lui tata! Poate că ai avut dreptate cînd ai spus că mai bine aș face să-mi văd de treburile mele. Cred că am și găsit ceva destul de interesant prin partea locului.

— Vreo cască medievală? mîrîi Marius. Vezi să nu fie un ceaun banal, căzut din samarul unui măgar de la stînă!

— Nu, zise Tiberică, liniștit. E altceva. Dacă ai să fii cuminte, poate am să-ți spun că e vorba de niște foarte drăguțe subterane, din care una iese exact de cealaltă parte a muntelui! Presupun că în secolul 16...

Marius îl înșfăcă de umeri:

— Ascultă, tu vorbești serios?!

— Mă rog, s-ar putea data și în prima jumătate a secolului 17 dar...

— Lasă precizările! *Subterana* asta nu-i o glumă?

— Deloc! Să-ți explic...

Pe deasupra lor trecu, zburînd foarte jos, unul din elicoptere. În carlingă se aflau Victor Roman și, surpriză, locotenentul Dinulescu. Marius le făcu semne prietenești, arătîndu-le direcția în care dispăruseră bandiții. Dinspre rîu se auzeau tropote de cai, și strigăte: «Marius! Marius, unde ești? Așteaptă-ne!» În curînd, Palaghiță, Eschimosul, Fred și Prințesă apărură cu expresii alarmante.

— Haideți, haideți! îi zori Marius. Să nu pierdem timpul! Consilierul meu, Tiberică, are cuvîntul! Vă invit să-l ascultați cu cea mai mare atenție!

În numărul viitor:
O DESCOPERIRE EXTRAORDINARĂ

SCURT ISTORIC SPORTIV

Voioșia oamenilor preistorici este reprezentată cu deosebită putere de sugestie în dansuri, jocuri și întreceri sportive. După ce se înapoiau de la vînătoare sau pescuit oamenii acelor timpuri se înveseleau prin tragere la țintă cu arcul sau sulița, ori în jocul cu bețele, întrecere ce se mai practică și astăzi de către polinezienii din insulele Oceanului Pacific.

Jocul cu mingea își are obîrșia cu mii de ani în urmă, în ținuturile nordice ale globului. Săpăturile arheologice făcute pe teritoriul așezării greco-scitice Olbia, situată pe litoralul de miazănoapte al Mării Negre au scos la iveală un vas de argilă arsă, datînd din secolul al IV-lea î.e.n. pe care se află o gravură ce înfățișează doi tineri ce se joacă cu o minge. De asemenea, în nordul Canadei s-a găsit, acum 30 de ani, într-un bloc de gheață o minge confecționată din piele de focă. Supusă analizei cu carbon 14 s-a constatat că aceasta a fost confecționată în urmă cu peste 2 500 de ani. O a doua minge, făcută din capul mumificat al unei foci, a fost descoperită de arheologi în Groenlanda. Cercetătorii au constatat că ea provine de la primele triburi de eschimoși ce au migrat din Alasca în Groenlanda acum mai bine de 1 200 ani. În urma acestor descoperiri, cercetătorul german Iulius E. Lips scrie în cartea sa «Obîrșia lucrurilor» că «Fotbalul european se trage din jocul cu mingea al eschimoșilor, care se desfășoară după reguli întru-totul asemănătoare și la care se folosește o minge de piele aidoma cu cea a europenilor». Actuala denumire a acestui sport (foot ball) înseamnă «minge de picior» și a apărut pentru prima dată în limba engleză în anul 1349.

Tot în regiunile boreale ale globului pămîntesc au luat ființă așa-zisele «ghete de zăpadă». În peșterile și stîncile din nordul Suediei, Norvegiei, Finlandei și Uniunii Sovietice; s-au descoperit desene datînd din mileniul al III-lea î.e.n. Artiștii vremurilor străvechi au înfățișat în gravuri rupestre pe primii oameni care au folosit «scîndurile de lunecat». Goana pe întinsurile înzăpezite după renii răniți le-a sugerat anticilor vînători nordici să cioplească din os tălpicile pe care azi noi le numim schiuri.

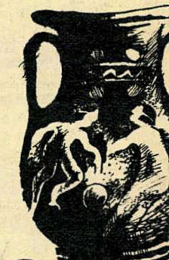

În Asia de sud-est boxul se practică și cu... picioarele. ▶

Au trecut însă aproape 5 000 de ani pînă cînd schiurile — lucrate în alte părți ale lumii din lemn — au cucerit lumea sportivă. Un moment remarcabil îl marchează anul 1888, cînd marele explorator Fridtjof Nansen izbutește să traverseze Groenlanda pe schiuri, de la est la vest. Acum circa cinci decenii apare o altă variantă a schiului terestru — schiul nautic, «inventat» de 6 vînători alpini francezi care se aflau în concediu pe coasta de Azur... Astăzi schiul nautic a devenit un sport internațional.

Schiul nautic

Oamenii din epoca pietrei nu socoteau mersul și alergarea o activitate deosebită; pentru ei ele constituiau acte firești. La fel mai gîndesc și astăzi băștinașii din Australia ori boșimani și hotentoți din Africa care sînt renumiți pentru rapiditatea cu care aleargă. Deplasarea rapidă pe urmele vînatului este o condiție ce le-o impune mediul; doar astfel ei pot dobîndi hrana zilnică. Indienii din vestul Canadei gonesc ore întregi cerbul pînă ce animalul cade răpus.

Cu mii de ani în urmă, în multe așezări din aria Indoneziei de astăzi au fost construite ziduri de piatră înalte de doi metri, peste care tinerii încercau să sară în anumite zile festive. Preoții arbitrau aceste întreceri; ei aveau o condică în care își notau performanțele celor mai destoinici dintre concurenți. Numai tinerii care reușeau să îndeplinească «normele» erau trecuți în rîndul bărbaților. Astăzi tinerii indonezieni sar peste aceste ziduri numai în prezența turiștilor...

Jocul de hochei își are obîrșia la indienii canadieni. De mii de ani acești pescari dibaci, înainte de a porni pe ocean la vînătoarea de balene, joacă hochei întrebuințînd o vertebră de balenă în loc de puc, iar drept crosă un băț îndoit la un capăt.

Pe un basorelief găsit în apropiere de Atena este imortalizat hocheiul pe iarbă, jucat de grecii antici — cu peste 3 200 de ani în urmă — la primele jocuri olimpice, jocuri ce aveau loc în acele vremuri din patru în patru ani. În timpul întrecerilor se instituia «pacea olimpică», interval în care înceta orice învrăjbire între cetățile Heladei. Concurenții se numeau «athletis» — luptători. După ce aceștia depuneau un jurămînt la altarul lui Zeus — divinitate supremă — începeau întrecerile care prevedeau o serie de probe de alergări, sărituri, lupte, călărie etc.

Jocurile olimpice au continuat pînă la sfîrșitul secolului al IV-lea al erei noastre, cînd au fost desființate de împărații bizantini pe motivul că ele exprimă concepții păgîne.

O mie două sute de ani mai tîrziu francezul Pierre de Coubertin reînființează Jocurile olimpice, întreceri care s-au desfășurat — pentru întîia oară — la Atena, în ziua de 6 aprilie 1896. De atunci — cu unele scurte întreruperi în timpul celor două războaie mondiale — Jocurile olimpice au loc la fiecare patru ani.

AUREL LECCA

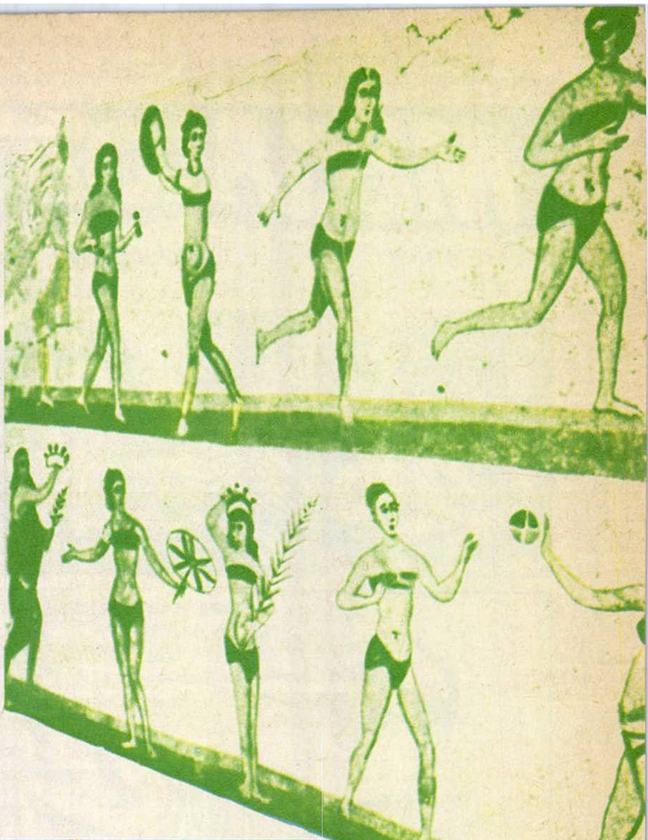

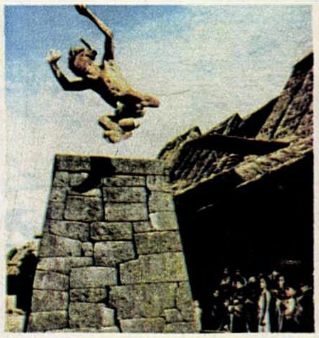

▲ Mozaicul roman care acum 2 000 de ani împodobea intrarea stadionului din Sicilia.

◀ Una din «caprele» indoneziene.

Sportivii din insulele Caroline executînd dansul bețelor. ▼

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE:

Vestitul endocrinolog Hayes s-a izolat de bună voie în jungla Amazonului, pentru a efectua o mare experiență, împreună cu asistentul său, Norbert. Tinerii exploratori porniți în căutarea savantului, înțeleg curînd că Norbert e un ticălos.

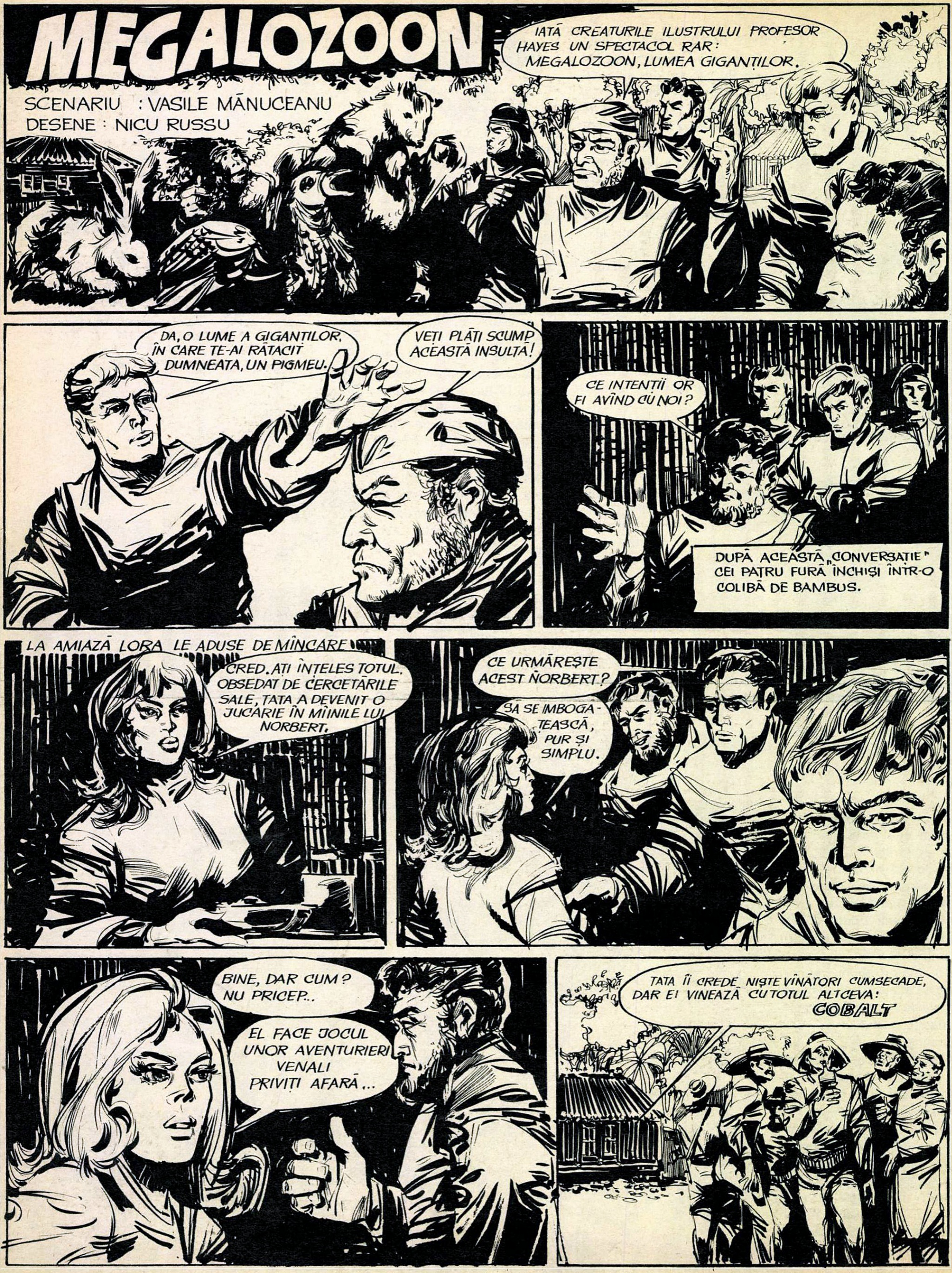
MEGALOZOON
SCENARIU : VASILE MĂNUCEANU
DESENE : NICU RUSSU
IATĂ CREATURILE ILUSTRULUI PROFESOR HAYES UN SPECTACOL RAR: MEGALOZOON, LUMEA GIGANȚILOR.
DA, O LUME A GIGANȚILOR, ÎN CARE TE-AI RĂTĂCIT DUMNEATA, UN PIGMEU.
VEȚI PLĂTI SCUMP ACEASTĂ INSULTĂ!
CE INTENȚII OR FI AVÎND CU NOI?
DUPĂ ACEASTĂ „CONVERSAȚIE" CEI PATRU FURĂ ÎNCHIȘI ÎNTR-O COLIBĂ DE BAMBUS.
LA AMIAZĂ LORA LE ADUSE DE MÎNCARE.
CRED. AȚI ÎNȚELES TOTUL. OBSEDAT DE CERCETĂRILE SALE, TATA A DEVENIT O JUCĂRIE ÎN MÎINILE LUI NORBERT.
CE URMĂREȘTE ACEST NORBERT?
SĂ SE ÎMBOGĂȚEASCĂ, PUR ȘI SIMPLU.
BINE, DAR CUM? NU PRICEP...
EL FACE JOCUL UNOR AVENTURIERI VENALI PRIVIȚI AFARĂ...
TATA ÎI CREDE NIȘTE VÎNĂTORI CUMSECADE, DAR EI VÎNEAZĂ CU TOTUL ALTCEVA: COBALT

(VA URMA)

CONFERINȚA INTERNAȚIO
«EDUCAȚIA COPILULUI ÎN FAȚA PROG
ȘI TEHNICII CONTEMPOR

(Urmare din pag. 2)

Participanții au fost unanimi în a aprecia că educația tehnico-științifică, ca parte integrantă a educației generale moderne, reunește stima pentru valorile științei și culturii naționale cu sentimentul de solidaritate internațională, de colaborare și respect reciproc între popoare, în spiritul progresului social și al umanismului. De aceea, folosirea științei și tehnicii în scopuri contrare intereselor umanității, sporirea cheltuielilor militare și distrugerea prin războaie a avuțiilor care ar fi putut contribui la creșterea nivelului de trai și la înflorirea educației au constituit obiectul dezaprobării delegațiilor la conferință.

Conferința a apreciat că este în interesul umanității ca toți copiii să fie educați conform exigențelor epocii contemporane, să-și însușească cuceririle științei și tehnicii, să fie formați în spiritul păcii și prieteniei între popoare, potrivit cerințelor modernizării învățămîntului.

Organizațiile participante, militînd pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și pentru întărirea continuă a cooperării în domeniul educării tinerei generații, au apreciat că progresul și perfecționarea continuă a educației tehnico-științifice impun conjugarea eforturilor tuturor factorilor responsabili pe plan național și internațional, organizațiile de copii și adolescenți putînd aduce în această privință o contribuție dinamică, responsabilă și crea
cația copilului în s
apreciată ca făcîr
competenți să fa

Subliniind înse
caldă și de sinc
acesteia, delegaț
rodnic de păreri l
mai profundă a ex
rea tehnico-științ
prieteniei și înțel

Conferința reco
nale cum sînt: UN
rezultatele și ex
blica Socialistă F
țifice a pionierilo

Conferința a lu
nute de Organiza
nia în domeniul e
contemporane, în
acestora, un exem
expoziția interna

PRIN EXPOZIȚIA «MINIT

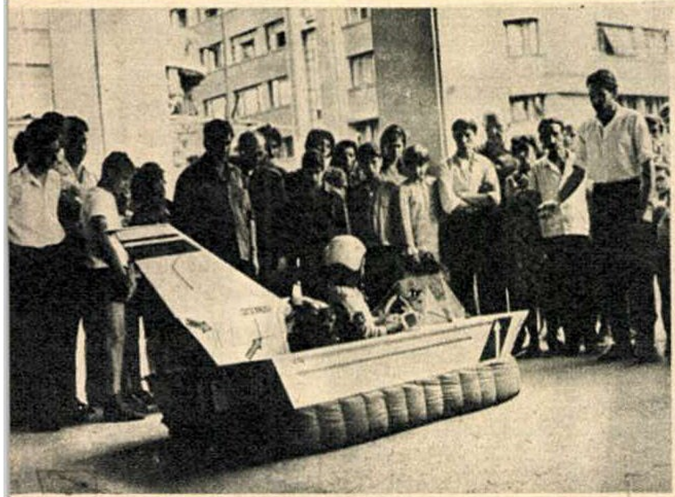

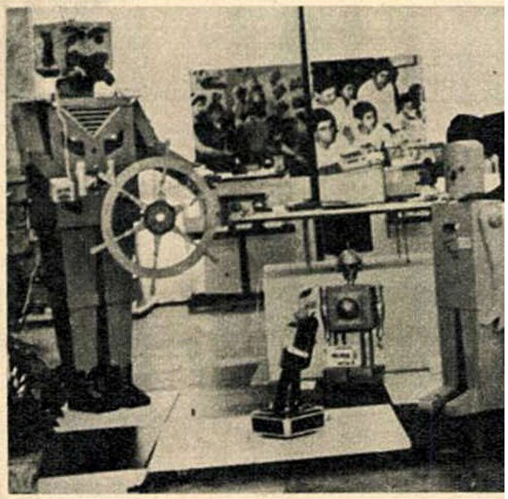

SALONUL AUTOMOBILISTIC Cutezătorii

Dacă vedeți în trecer
Dar ce motor ar
lele Opel

NALĂ
GRESULUI ŞTIINŢEI
RANE»

toare. S-a considerat că în zilele noastre edu-
spiritul ştiinţei şi tehnicii contemporane trebuie
d parte din cultura generală, chemînd factori
iciliteze acest proces.
emnătatea deosebită a conferinţei, atmosfera
eră colaborare care a caracterizat lucrările
iile şi-au exprimat convingerea că schimbul
a care au luat parte a contribuit la cunoaşterea
perienţei organizaţiilor participante,în educa-
ifică a copiilor şi adolescenţilor, la întărirea
egerii între popoare.
mandă să fie invitate organizaţiile internaţio-
ESCO, C.I.M.E.A., C.I.C. etc. să popularizeze
perienţa Organizaţiei Pionierilor din Repu-
omânia în domeniul educaţiei tehnico-ştiin-
r şi şcolarilor.
at cunoştinţă cu admiraţie de rezultatele obţi-
ţia Pionierilor din Republica Socialistă Romă-
educaţiei copiilor în spiritul ştiinţei şi tehnicii
vederea stimulării aptitudinilor creatoare ale
nplu elocvent constituindu-l în acest domeniu
ţională «Minitehnicus '70».

EHNICUS '70»

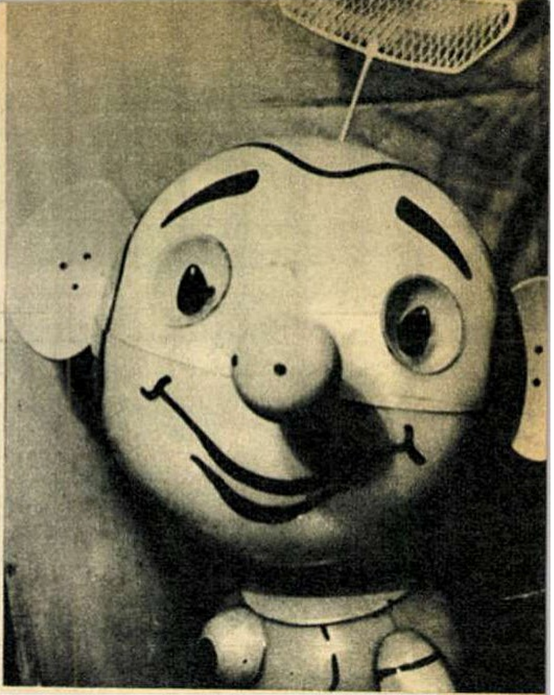

(Urmare din pag. 2)

Mocăşanu, Casa pionierilor din Turnu Severin **«MACHETĂ DE CARGOU»; Radu Sîngiorzan,** Casa pionierilor Bistriţa-Năsăud **«AEROMODEL CAPTIV»; Radu Şoiman, Augustin Popescu,** Casa pionierilor din Turnu Severin **«MACHETĂ DE CARGOU»; Nicolae Mănescu, Gelu Marin,** Casa pionierilor din Craiova **«PĂPUŞĂ CÎNTĂTOARE»; Gorunel Mîndra,** Casa pionierilor din Drăgăşani **«AEROMODEL CAPTIV»; Gheorghe Ştefan, George Gorgan, Sorin Jipa,** Casa pionierilor din Galaţi **«VEHICUL PENTRU DEPLASARE PE TEREN ACCIDENTAT» Balogh Adam,** Şcoala generală nr. 1, Sf. Gheorghe-Covasna **«MOTOMODEL»; Szabo Zoltan,** Micfalău-Covasna **«AEROMODEL»; Octavian Bugoi,** Şcoala generală nr. 1, Mislea-Prahova **«CENTRALĂ ELECTRICĂ ACŢIONATĂ DE VALURI»; Gheorghe Manolescu,** Casa pionierilor din Corabia **«HIDROGLISOR CU ELICE AERIANĂ»; Mihai Florea,** Casa pionierilor din Tulcea **«CAPACIMETRU».**

ăgeata ALBASTRĂ

Cuponul nr. 10
a apărut
în numărul trecut,
iar nr. 9 apare,
după cum vedeţi,

MAGNET-PIF-XX

AVENTURILE COLEGULUI Mi

DESENE DE ANGHELUȚĂ V. PITHON, BUC

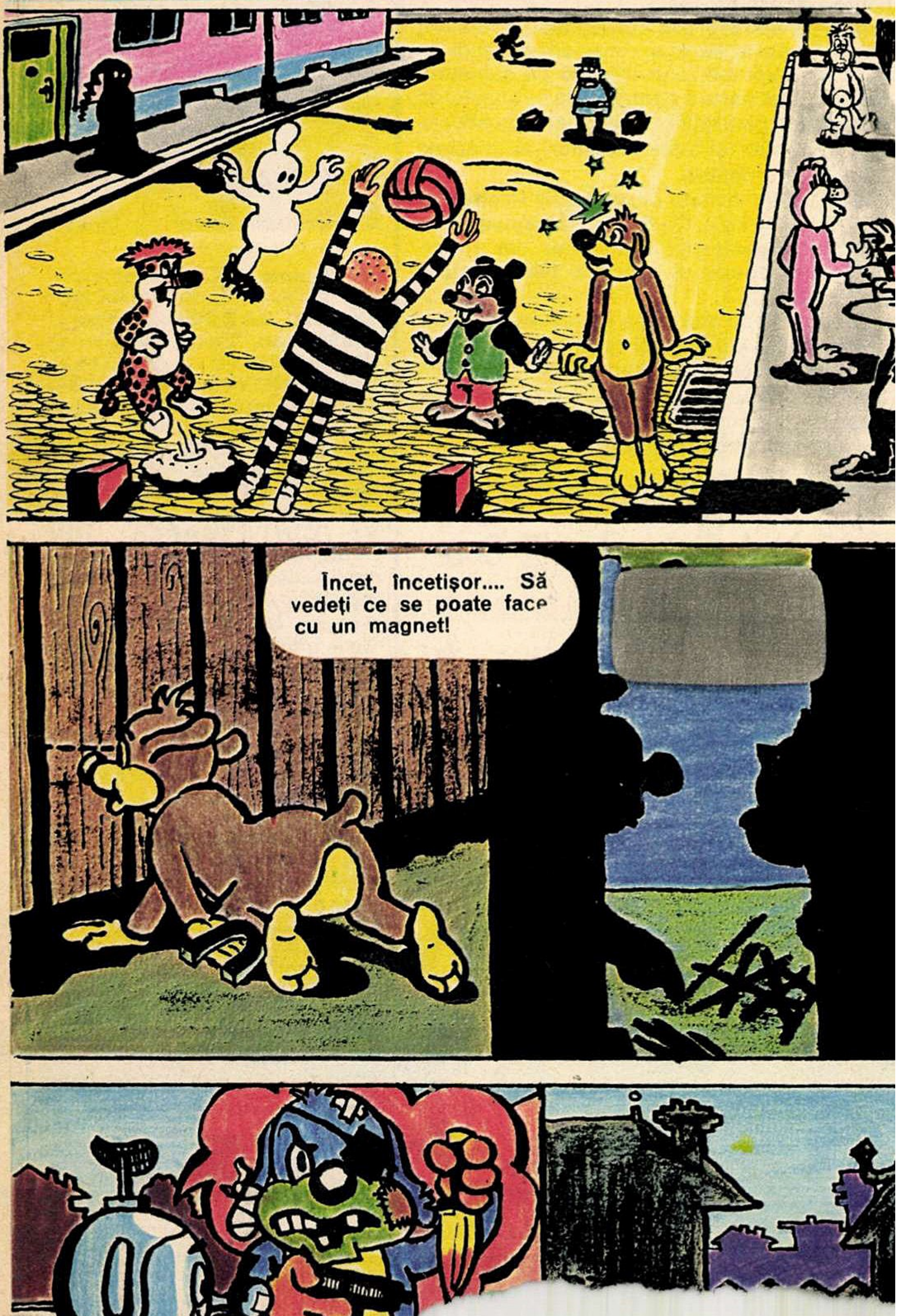
Încet, încetișor.... Să vedeți ce se poate face cu un magnet!

NITEHNICUS

URESTI TEXT DE Z. BOGDAN, LICEUL 32, BUCUREȘTI

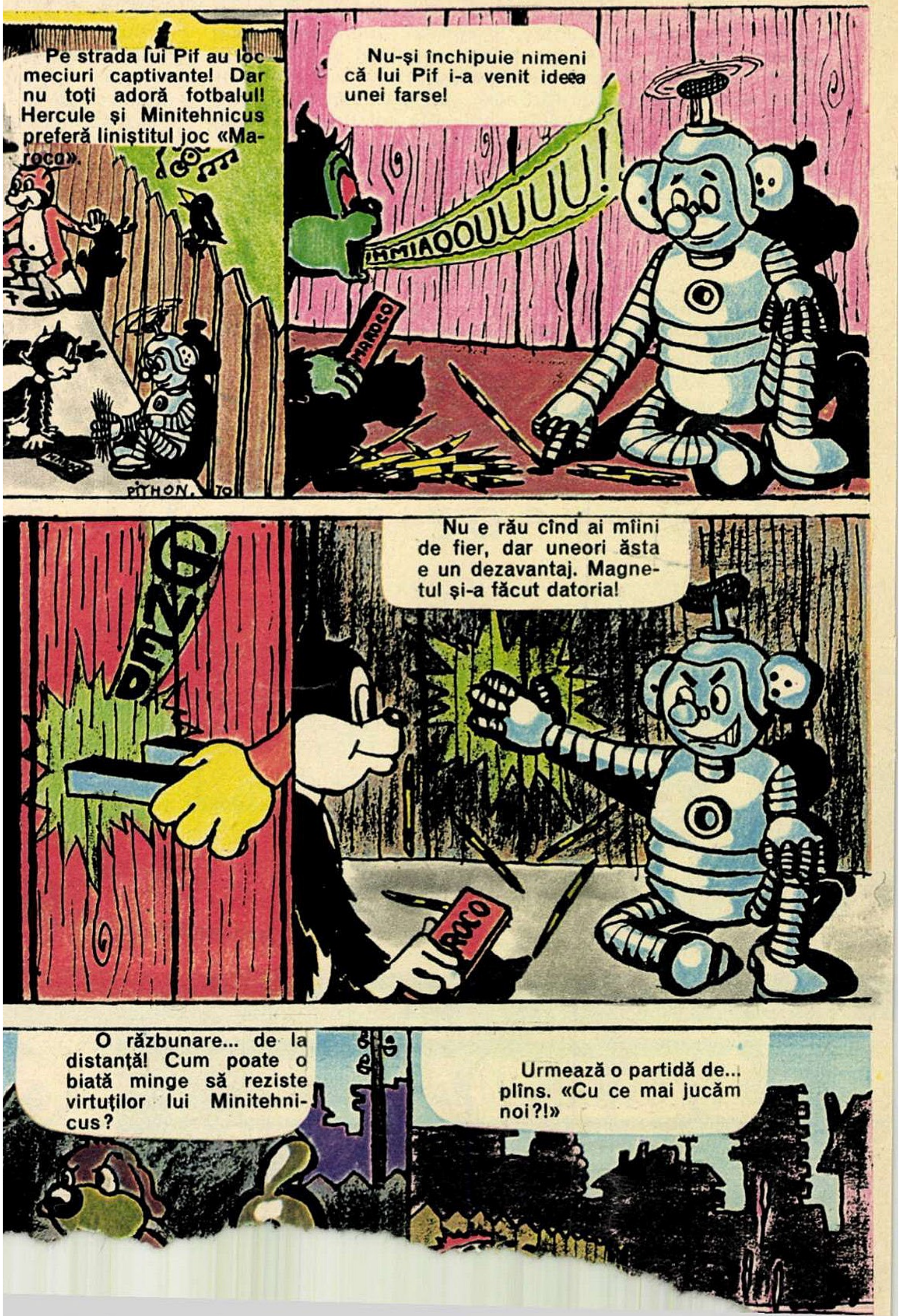
Pe strada lui Pif au loc meciuri captivante! Dar nu toți adoră fotbalul! Hercule și Minitehnicus preferă liniștitul joc «Maroco».
PITHON. 70
Nu-și închipuie nimeni că lui Pif i-a venit ideea unei farse!
MMIAOOUUUUU!
MAROCO
Nu e rău cînd ai mîini de fier, dar uneori asta e un dezavantaj. Magnetul și-a făcut datoria!
ROCO
O răzbunare... de la distanță! Cum poate o biată minge să reziste virtuților lui Minitehnicus?
Urmează o partidă de... plîns. «Cu ce mai jucăm noi?!»

PAGINA 5 MAGAZIN

ANTENE • JOC • UN ZÎMBET CU...

PRACTIC • GLUME BLITZ • MICROMOTIVE SPORTIVE AFIȘ • FOC DE TABĂRĂ

PRACTIC

O lamă de ras uzată poate fi acul magnetic al busolei. Magnetizăm lama cu un magnet potcoavă, frecînd lama de unul din polii magnetului, de la mijloc către pol, numai cu același capăt și pe același braț al magnetului. În gaura din mijloc a lamei montăm lagărul acului magnetic (o copcă căreia îi facem o mică adîncitură și care se fixează de lamă prin lipire). Înfigem un ac într-un dop de plută, iar în vîrful acului așezăm lama. Vom constata că după cîteva oscilații unul din capetele lamei se va opri spre Nord. Însemnăm capătul cu N și lipim pe această jumătate a lamei o bucată de hîrtie închisă, iar pe cealaltă jumătate, hîrtie albă. Cu tuș trasăm de-a lungul lamei o linie dreaptă.

Cutia busolei o facem din bucăți de scînduri de 5 mm. Forma cutiei poate fi pătrată, cu latura de 9-10cm (fig. 5) sau rotundă, cu diametrul de circa 10 cm. Cu un raportor gradăm o bucată de celuloid în 360 de grade, în sensul acelor ceasornicului. Așezăm celuloidul deasupra lamei cu atenție ca acesta să nu atingă vîrful acului. De asemenea, trebuie să avem grijă ca distanța dintre lamă și celuloid să nu fie prea mare, pentru că în acest caz cînd răsturnăm busola, va cădea de pe acul care o susține. Prindem cadranul gradat și busola este gata.

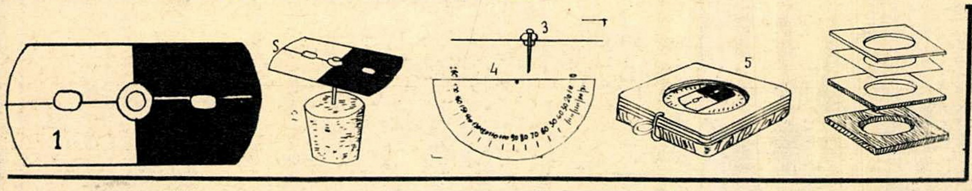

ANTENE

VAS CU PERNE DE AER CU MOTOR ATOMIC

Recent, în S.U.A. a fost proiectată prima ambarcațiune cu pernă de aer cu motor acționat de energie nucleară. Capacitatea vasului va fi de 15 000 de tone și va putea fi folosit pentru călătorii trans-oceanice. Viteza vasului va atinge 150 mile marine pe oră. El va putea transporta 2 000 autovehicule și pasagerii lor, în mai puțin de o zi dincolo de Atlantic.

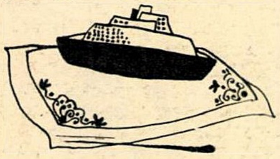

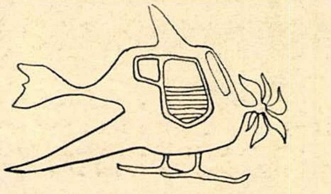

MINIAVION CEHOSLOVAC

«L-140» este numele unui miniavion construit de fabrica de avioane «LET» din R.S. Cehoslovacă. Avionul este echipat cu două motoare cu turbină și elice. Lungimea sa este de 13,7 m, anvergura aripilor 17,1 m, atinge o viteză de 350 km/h și are autonomia de zbor de 1200 km. Pentru decolare, avionul are nevoie de 250 m, iar pentru aterizare de 260 m. Roțile pot fi înlocuite cu schiuri sau flotoare. «L-140» poate fi folosit ca avion de transport, sanitar, în agricultură și în alte scopuri.

JOC

Jucătorii sînt împărțiți în două sau mai multe echipe. Fiecare echipă are jucătorii așezați în flanc cîte doi.

În fața fiecărei echipe tragem o linie de start pe care va fi așezat un cerc. La aproximativ 15—20 m de aceasta va fi așezat un obstacol pe care jucătorii vor trebui să-l ocolească.

La semnalul «START» dat de comandantul jocului, primii doi jucători din fiecare echipă intră în cerc, îl ridică la nivelul șoldului și aleargă pînă la obstacol pe care îl ocolesc și se întorc. Ajunși și la locul plecării, ies din cerc, îl pun jos pe locul de unde l-au luat și aleargă la coada șirului respectiv. Următorii jucători execută același lucru. Cîștigă echipa a cărei ultimă pereche de alergători sosesc primii din cursă.

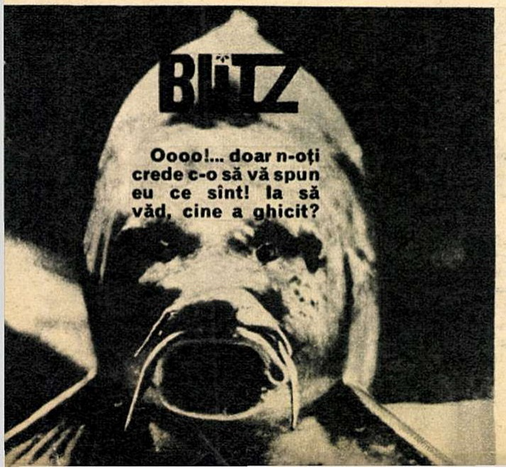

BLITZ

Oooo!... doar n-oți crede c-o să vă spun eu ce sînt! Ia să văd, cine a ghicit?

MICROMOTIVE SPORTIVE

— Care a fost scorul final al meciului?
— 0 — 0.
— Dar la pauză?

— Ce-ai să faci în vacanță?
— Somn, somn și iarăși somn.
— Ai să dormi?
— Nu, am să pescuiesc!

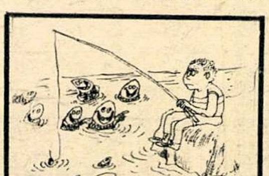

— Pe Sandu l-am bătut la șah de nici *nu s-a văzut.*
— Cum așa?
— Am jucat prin... corespondență!

— Ce lungime are delfinul?
— Vreo cîțiva metri.
— Păi eu am citit în «Sportul»: «Delfin 200 metri»!

Titi Gheorghiu,
Vaslui

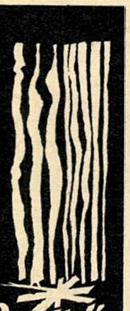

FOC DE TABĂRĂ MULTICOLOR

Vă dăm «rețeta» unui foc de tabără care se aprinde fără chibrituri și care are flăcările colorate în diferite culori. Pentru aprinderea lui avem nevoie de 15—20 gr hipermanganat de potasiu și 10—15 gr glicerină. Pisăm hipermanganatul de potasiu pînă devine praf fin și îl așezăm pe bucățele de hîrtie pe care le punem sub vreascurile așezate pentru focul de tabără. Pentru a aprinde focul turnăm cîteva picături de glicerină peste praf. Focul se aprinde imediat. Pentru ca flăcările să fie colorate turnăm peste foc mici cantități de săruri pisate. Sarea de bucătărie colorează flăcările în galben, azotatul de bariu sau acidul boric le colorează în verde, clorura de potasiu sau carbonatul de potasiu le vor da o culoare violetă, iar sărurile de stronțiu vor da culoare roșie.

SPORT 100%

ORIZONTAL: *1) Probă atletică de mare rezistență. Capse! 2) Capră... la gimnastică! Grup sportiv. 3) A doua parte a unei competiții sportive, în care aceiași participanți se întîlnesc din nou. Destinată sportului de iarnă. 4) Dascălul sportivilor! 5) Cal. Ambarcațiune sportivă, ascuțită la capete. 6) Avînt sportiv. Bară de gimnastică. 7) Aruncător de suliță! Între cal și jocheu! La începutul alfabetului. 8) Performanță sportivă de răsunet. Acela (pop.)... din balansoar! 9) Durata campionatului de fotbal. In rezervă! Avertisment! 10) Vîrsta marilor performanțe!*

VERTICAL: *1) A băga gol! Stil de înot. 2) Mediu pentru canotaj, înot sau polo (pl.). Locul de desfășurare a întrecerilor sportive. 3) A trage pe lîngă poartă! Frumoasă bază de la Snagov pentru sporturile nautice. 4) Atlet specializat în azvîrlirea discului, suliței sau greutății (pl.). 5) Material din care se confecționează saltelele folosite la pardoseala sălilor de sport moderne. Alergător în cursa polară! 6) La înot! Întreceri pe sfîrșite! Stadionul Dinamo pe scurt! 7) În nocturnă. Ring... agrar. 8) Suliță. Salut roman și în... arenă. 9) Joc sportiv de apă asemănător cu handbalul. Rezistent ca urmare a practicării sportului. 10) Pornire într-o cursă sportivă. Complex de instalații sportive (pl.).*

Prof. Dumitru Iacobescu

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1								■		
2							■			
3						■				
4		■								
5			■						■	
6	■					■				■
7					■			■		
8							■			
9			■			■				
10		■								

Un ZÎMBET cu...

Celebrul fizician francez François Arago (1786-1853) se întorcea acasă de la facultate și se adresă victorios menajerei sale:

— Celiméne, de data aceasta n-o să-mi mai reproșezi că sînt distrat. Poftim umbrela, n-am uitat-o.

— Vai de mine, domnule profesor, dar azi dimineață ați plecat fără ea!!

PALOȘUL NEÎNVINS

16

Rezumatul capitolului precedent:

Cu toate că întăresc străjile și veghează cu mare atenție în preajma cortului domnesc, Toadere Ursu și Ilie Păpădie nu izbutesc să-i prindă pe cei ce uneltesc și țintesc să-l piardă pe Rareș. După miezul nopții în poiană, nu departe de cort, apare un cal murg. Cei doi îl privesc uimiți și nu înțeleg ce caută calul Măriei Sale în poiană. Astfel, lor le scapă lucrul cel mai important: de unde au pornit săgețile care au aprins cortul...

Scenariu: COSTACHE ANTON Ilustrații: MIHAI SÂNZIANU

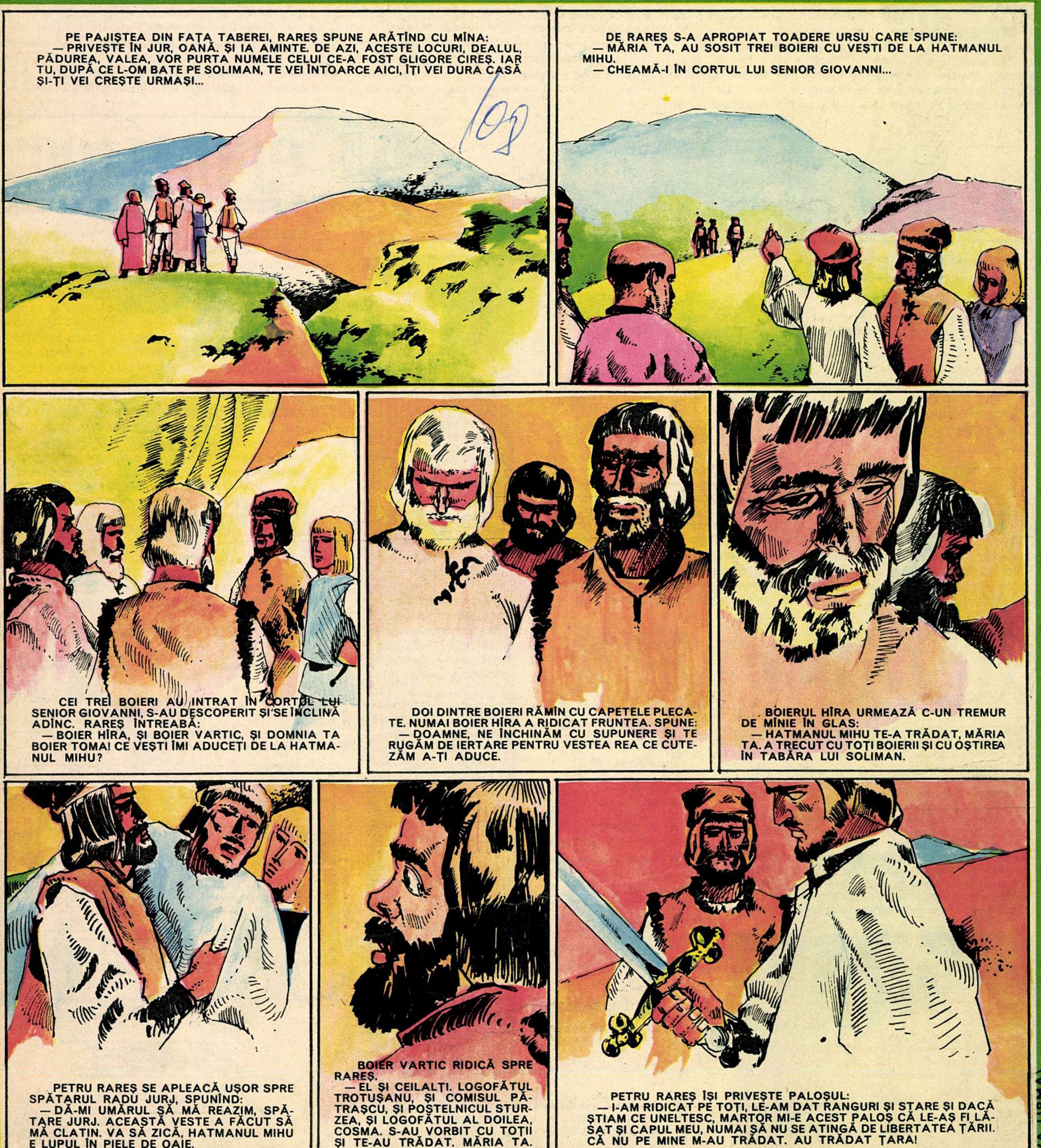

108

PE PAJIȘTEA DIN FAȚA TABEREI, RAREȘ SPUNE ARĂTÎND CU MÎNA:
— PRIVEȘTE ÎN JUR, OANĂ. ȘI IA AMINTE. DE AZI, ACESTE LOCURI, DEALUL, PĂDUREA, VALEA, VOR PURTA NUMELE CELUI CE-A FOST GLIGORE CIREȘ. IAR TU, DUPĂ CE L-OM BATE PE SOLIMAN, TE VEI ÎNTOARCE AICI, ÎȚI VEI DURA CASĂ ȘI-ȚI VEI CREȘTE URMAȘI...

DE RAREȘ S-A APROPIAT TOADERE URSU CARE SPUNE:
— MĂRIA TA, AU SOSIT TREI BOIERI CU VEȘTI DE LA HATMANUL MIHU.
— CHEAMĂ-I ÎN CORTUL LUI SENIOR GIOVANNI...

CEI TREI BOIERI AU INTRAT ÎN CORTUL LUI SENIOR GIOVANNI, S-AU DESCOPERIT ȘI SE ÎNCLINĂ ADÎNC. RAREȘ ÎNTREABĂ:
— BOIER HÎRA, ȘI BOIER VARTIC, ȘI DOMNIA TA BOIER TOMA! CE VEȘTI ÎMI ADUCEȚI DE LA HATMANUL MIHU?

DOI DINTRE BOIERI RĂMÎN CU CAPETELE PLECATE. NUMAI BOIER HÎRA A RIDICAT FRUNTEA. SPUNE:
— DOAMNE, NE ÎNCHINĂM CU SUPUNERE ȘI TE RUGĂM DE IERTARE PENTRU VESTEA REA CE CUTEZĂM A-ȚI ADUCE.

BOIERUL HÎRA URMEAZĂ C-UN TREMUR DE MÎNIE ÎN GLAS:
— HATMANUL MIHU TE-A TRĂDAT, MĂRIA TA. A TRECUT CU TOȚI BOIERII ȘI CU OȘTIREA ÎN TABĂRA LUI SOLIMAN.

PETRU RAREȘ SE APLEACĂ UȘOR SPRE SPĂTARUL RADU JURJ, SPUNÎND:
— DĂ-MI UMĂRUL SĂ MĂ REAZIM, SPĂTARE JURJ. ACEASTĂ VESTE A FĂCUT SĂ MĂ CLATIN. VA SĂ ZICĂ, HATMANUL MIHU E LUPUL ÎN PIELE DE OAIE.

BOIER VARTIC RIDICĂ SPRE RAREȘ.
— EL ȘI CEILALȚI. LOGOFĂTUL TROTUȘANU, ȘI COMISUL PĂTRAȘCU, ȘI POSTELNICUL STURZEA, ȘI LOGOFĂTUL AL DOILEA, COSMA. S-AU VORBIT CU TOȚII ȘI TE-AU TRĂDAT, MĂRIA TA.

PETRU RAREȘ ÎȘI PRIVEȘTE PALOȘUL:
— I-AM RIDICAT PE TOȚI, LE-AM DAT RANGURI ȘI STARE ȘI DACĂ ȘTIAM CE UNELTESC, MARTOR MI-E ACEST PALOȘ CĂ LE-AȘ FI LĂSAT ȘI CAPUL MEU, NUMAI SĂ NU SE ATINGĂ DE LIBERTATEA ȚĂRII. CĂ NU PE MINE M-AU TRĂDAT. AU TRĂDAT ȚARA!

(VA URMA)

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA.
Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60 10. Administrația: EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Rozalia BARANY.

1 leu
41033

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. de către factorii poștali și difuzorii de presă.